

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

20M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **M 480**—, z odnośnieniem do domu **M 520**—, Zamiejscowa **M 540**—, Zagranica **640**—.

Ogłoszenie. Wiersz nonparelowy w zwykłych ogłoszeniach Mk 30. — Układ tabelaryczny Mk 40. — Drobne od wyrazu Mk 10. — Matrymonialne i korespondencyja pryw. Mk 15. Nadesłane Mk 75. — Nekrologi Mk 40. — Komunikaty po kronice Mk 90. — Głosy publ. i dział ekonom. Mk 90. — Na I stronie lub przed tekstem Mk 120. — Ogłoszenia zagran. 50% drożej. Dzienniki przyjmuje się wedle umowy. Wszelkie komunikaty należy nadsyłać **wprost** do Admin. „Gońca Krakowskiego”. Komun. przestanych Redakcyi uwzględnić się **nie będzie**.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Redaktor naczelny: Stanisław Zachariasiewicz.

Nr. 53.

Kraków, środa 22. lutego 1922 r.

Rok V.

Chwila historyczna w Wilnie

Sejm uchwała zjednoczenie z Rzeczpospolitą 96 głosami przy 6 wstrzymujących się. — Entuzjazm wśród posłów. — Manifestacja ludności.

Wilno (PAT). Uchwała zasadnicza przyjęta została 96 głosami, przy 6 wstrzymujących się od głosowania. Wstrzymali się mianowicie od głosowania P. P. S. oraz grupa posła Mickiewicza. Po zakomunikowaniu wyniku głosowania zaplanował wśród zebranych posłów nieopisany entuzjazm. Wszyscy posłowie powstałi z miejsc i odśpiewali „Rotę”. Trzej posłowie zawiesili w Sejmie nad marszałkiem sztandar Rzeczypospolitej Polskiej. Zgromadzone przed gmachem sejmowym tłumy wznosiły radosne okrzyki. Or-

kiestra grała hymn narodowy.

Wilno (AW). Wczoraj rozpowszechniono tu odezwę pod tytułem „Chwila historyczna”. Odezwa ta wzywa mieszkańców Wilna, aby w poniedziałek o godzinie 5:30 po południu zebrałi się przed Sejmem i po przyjęciu uchwały orzekającej urządzili wielką manifestację narodową. — Odezwa oświadcza, że w chwili tak ważnej wojny, a nawet należy porzucić pracę na jedną godzinę, aby swym udziałem w manifestacyi stwierdzić siłę i wolę narodu.

Narzęczona Wilhelma

Baronowa von Rochow,

była dama dworu zmarłej cesarzowej, która zamierza poślubić eks-kaizera. Zaręczyny już się odbyły i narzęczona odwiedza dość często swego przyszłego matzonka, zamkniętego w niewielkiej miejscowości holenderskiej na zamku Amerongen.

O ustroju Ziemi wileńskiej decydować będzie tylko Sejm w Warszawie

Szczegółowy tekst kompromisowej uchwały orzeczeniowej.

Wilno. (PAT) Uchwała orzeczeniowa w przedmiocie przynależności państwowej Ziemi Wileńskiej z uwzględnieniem przyjętych przez Sejm poprawek jest następująca:

W imieniu Boga wszechmogącego, My Sejm w Wilnie, wolną i powszechną wolą ludności Ziemi wileńskiej powołany, pełnię prawa do stanowienia „o losach tej ziemi posiadający, pomni na wielowiekowe węzły, co aktami w Horodle i w Lublinie, uchwałach konstytucyj majowej z r. 1771 ukoronowane ziemie nasze z Polską na mocy dobrowolnych umów w jedno połączyły, oraz na krew Ojców naszych, ofiarnie przelaną w walkach narodu, po nieszczęsnych Ojczyzny rozbiorach, składając hołd męstwu i poświęceniu żołnierza polskiego, synowi tej Ziemi Józefowi Piłsudskiemu, bohaterowi czynowi generała Żeligowskiego, — zgodnie z prawem narodów do stanowienia o sobie — w imię ludności tej Ziemi, jej żyjących i przyszłych pokoleń, mając na celu zabezpieczenie ich wolności i wszechstronnego, duchownego i materialnego rozwoju, na posiedzeniu dnia 20 lutego 1922 r. uchwalamy i stanowimy:

1. Wszelkie węzły prawno-państwowe narzucone nam przemocą przez państwo rosyjskie uważamy za bezpowrotnie zerwane i nieistniejące, jak również odmawiamy Rosyi prawa do interwencji w sprawie ziemi wileńskiej.
2. Rozszczenia prawno-państwowe do ziemi wileńskiej zgłoszone przez republikę litewską, które znalazły swój wyraz w traktacie litewsko-sowieckim z dnia 12 lipca 1920 r., jakoteż wszelkie inne odrzucamy i na zawsze je uchylamy.
3. Stwierdzamy uroczyście, że nie uznajemy żadnej decyzji zarówno o losach naszej ziemi, jak i w sprawie jej wewnętrznych urządzeń podjętych przez czynniki obce wbrew naszej woli.
4. Ziemia wileńska stanowi bez warunku i zastrzeżeń nierozdzielną część Rzeczypospolitej Polskiej.
5. Rzeczpospolita Polska posiada pełne i wyłączne prawo zwierzchności państwowej nad Ziemią Wileńską.
6. Właściwe władze Rzeczypospolitej Polskiej posiadają jedynie i wyłącznie prawo stanowienia o ustawach i urządzeniach ziemi Wileńskiej zgodnie z konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 marca 1921 r.
7. Wzywamy Sejm ustawodawczy i Rząd Rze-

czypospolitej Polskiej do natychmiastowego wykonywania praw i obowiązków, wypływających z tytułu przynależności Ziemi Wileńskiej do Rzeczypospolitej Polskiej.

Program najbliższych prac sejmowych

Wilno (PAT). We wtorek będą obradowały kluby nad uchwałami wykosawczemi do formuły zasadniczej. Najbliższe posiedzenie plenarne wypełni prawdopodobnie dyskusya nad powyższymi uchwałami. Następnym kilka posiedzeń Sejmu zajmie się wysłuchaniem sprawozdania komisji politycznej w sprawie pasa neutralnego oraz komisji interpelacyjnej. W związku z tem będą prawdopodobnie poruszone postulaty wsi. Po wyczerpaniu wyżej wymienionych spraw nastąpi wyjazd delegacyi albo Sejmu do Warszawy.

Akcyja komunistów na Litwie wzmagają się

Kowno. (AW) „Lietuwa” donosi, że akcyja komunistyczna na Litwie Kowieńskiej przybiera coraz bardziej na rozmiarach. Władze litewskie były zmuszone przedsięwziąć liczne aresztowa-

nia w Poniewieżu, między innymi aresztowano tam dwu członków Rady miejskiej. Podczas rewizyi u nich znaleziono wiele materiału trzeciej międzynarodówki.

Zbrojenia sowieckich na granicy Polski?

Alarmy łotewskie.

Ryga. (AW) Łotewski dziennik „Jaukaksas” zamieszcza na podstawie relacyi osób przybyłych z Rosyi alarmujące wieści o rzekomych

przygotowaniach wojennych sowieckich na granicy polskiej.

Lenin chory na rozstrój nerwowy

Moskwa. (AW) Lenin zachorował na rozstrój nerwowy.

Straszne rozmiary klęski głodowej

Moskwa. (Radio. PAT). Kalinin i Partowski przemawiali na wielkim zgromadzeniu robotników i żołnierzy w Kijowie. Kalinin przedsta-

wił rozmiary głodu, które są tak kolosalne, że przyniesiona dotąd pomoc jest prawie że nic nieznająca. Ażeby ocalić przynajmniej połowę od niechybnej śmierci, należy przedsięwziąć nadzwyczajne środki. Obszar głodowy rozpościera się od gubernii tambowskiej w kierunku wschodnim. W gubernii samarskiej w niektó-

tych wsiach nie widziano chleba od Wielkiej Nocy, a ludność tamtejsza żywi się korzonkami. Mieszkańcy nie są wprost zdolni pracować, a nawet szukać wody. Udzielona pomoc przy rozmiarach głodu tam panującego, jest jak kropla w morzu. W gubernii Iłmńskiej śmiertelność wskutek głodu dosięgła 23.000. Na Krymie prawdziwy głód rozpoczął się wcześniej, niż ogólnie przypuszczano. Liczba głodujących wynosi 300 tysięcy ludzi dorosłych, oraz 130.000 głodujących dzieci.

Sowiecka amnestya

Warszawa. (AW) Ministerjum spraw zagranicznych otrzymało od przedstawicieli Ukrainy sowieckiej noty z propozycją jak najszybszego ogłoszenia i zastosowania amnestyi, wydanej swego czasu przez rząd rosyjski i ukraiński. Amnestya ta dotyczy się poddanych rosyjskich, którzy walczyli przeciw bolszewikom. Propozycja zawarta w nocie dotyczy się internowanych w obozach jeńców obywateli rosyjskich i ukraińskich.

Masowa zmiana obrządku grecko-katolickiego na łaciński w Małopolsce wschodniej

Narady biskupów grecko-katolickich.

Lwów. (AW) „Gazeta Wieczerna” donosi, że w dniach 16 i 17 bm. obradowali we Lwowie biskupi grecko-katolicy: Chemyszyn, Kocyłowski i generalny wikaryusz Metropolii lwowskiej Mitrak Bielecki. Biskupi wysłali przedewszystkiem pisma holdownicze do Papieża, poczem odbyli naradę w sprawie daniny państwowej, dóbr

erekcyjnych i biskupich i zastanawiali się nad stosunkami władz polskich do ukraińskich urzędów parafialnych. Osobnym punktem obrad biskupich było sprawa masowej zmiany obrządku grecko-katolickiego na łaciński w Małopolsce Wschodniej.

Przedstawiciel Finlandyi dziękuje za interwencję Polski

Posel finlandzki u Naczelnika państwa.

Warszawa (PAT). Dnia 18 lutego, o godzinie 13 tej Naczelnik Państwa przyjął ministra pełnomocnego i posła nadzwyczajnego finlandzkiego, p. Erika Gustawa Ehrstroema.

Na uroczystej audyencji, na której posel, przy zachowaniu zwykłej ceremonii, wręczył Naczelnikowi Państwa listy uwierzytelniające, posel wygłosił w języku francuskim przemówienie, w którym między innymi powiedział:

Zbliżenie naszych państw, wywołane zarówno wzajemną sytuacją, jak i potrzebą obrony wspólnych interesów, zaznaczyło się szczególnie skutkiem stanowiska rządu polskiego, który nie tylko oświadczył rządowi finlandzkiemu swoją

chęć przyczynienia się ze wszystkich sił do pokojowego załatwienia zatargu, powstałego obecnie między Finlandyą a Rosyą w kwestyi Karelii wschodniej, ale rozpoczął już kroki, zmierzające do tego celu. Prezydent Rzeczypospolitej finlandzkiej polecił mi specjalnie podziękować Waszej Ekscelencyi za ten nowy dowód życzliwości i głębokiej przyjaźni.

Naczelnik Państwa również w języku francuskim odpowiedział, podnosząc doniosłe znaczenie serdecznych stosunków między Finlandyą a Polską dla sprawy stabilizacji pokoju ogólnego i zgodnego porozumienia wschodniej części Europy.

Polska wobec konferencji w Genui

Relacje przewodniczącego delegacji polskiej.

Warszawa (tel. M.). Przewodniczący biura delegacji polskiej do Genui, p. Wieniawski, przyjął dziś na konferencji dziennikarzy, aby przedłożyć stan dotychczasowych prac biura.

Ułożenie prac jest bardzo trudne, gdyż informacje dotychczas otrzymywane, są bardzo skąpe, poza tem program konferencji jest dotąd bardzo mglisty. Biuro składa się z delegatów ministerstwa: spraw zagranicznych, handlu, kolei, skarbu i pozostaje pod kierownictwem prezydium. Dotąd niewiadomo, czy równoległe będą traktowane dwie sprawy: odbudowy Europy środkowej i odbudowy Rosyi. Polska zajmuje w stosunku do Europy środkowej stanowisko bierne, w stosunku do Rosyi czynne. Byłoby wskazaniem, aby każde państwo poszczególnie sprawy traktowało indywidualnie.

Na konferencji Polska przedstawi wydatki budowy państwa, inwestycyi i koszty wojny z Rosyą sowiecką. Na uzdrowienie Europy przez

konferencję genueńską należy patrzeć się bardzo krytycznie. Delegacja polska zilustruje także obecny stan swój gospodarczy i przemysłowy i wykaże, że w tej dziedzinie Polska nie pozostaje w tyle za innymi państwami, lecz owszem w wielu dziedzinach przoduje.

W sprawie odbudowy Rosyi należy starać się przedewszystkiem o to, aby wzmocnić jej siłę płatniczą. Odbudowa ta będzie trudną bez współdziałania Polski, Polska bowiem posiadała już przed wojną wiele gałęzi przemysłu w Rosyi w swoich rękach, posiada zaś teraz wielu fachowców oraz surowice, jak n. p. węgiel górnośląski, który do odbudowy jest niezbędnym. Nie należy też zapominać o drogach wodnych Polski, które mogą oddać wielkie usługi.

Jezeli idzie o syndykat europejski, to udział Polski zależy od roli Niemiec i Rosyi. Nie należy też tać, że lepszym jest utworzenie kilku mniejszych syndykatów.

Genua wstępem do szeregu konferencji międzynarodowych

Paryż (A. W.) „Matin” donosi z Londynu, że Lloyd George opracował już dostatecznie program konferencji genueńskiej. Program ten stwierdza, że najważniejszą sprawą będzie zawarcie specjalnego układu francusko-angielskiego w przedmiocie głównych zagadnień konferencji ogólnej, że konferencya ta będzie pierwszą w całym szeregu

konferencji międzynarodowych, które będą się miały odbywać co miesiąc i wreszcie, że stosunki koalicji z Rosyą będą musiały umożliwić się w ten sposób, że obopólne zbliżenie nastąpi najpierw w drodze prywatnej pomiędzy obywatelami koalicji i Rosyi, a za nimi dopiero pójdzie nawzajemnie stosunków urzędowych.

Francya żąda utrzymania jednolitego frontu koalicyjnego

Paryż. (PAT. Ag. Havasa). „Temps” pisze: Rząd francuski pragnie jak najbardziej poważnego przygotowania do konferencji w Genui. Stwierdza, że prace ekspertów francuskich będą wymagały zapewne około trzech tygodni, wobec czego zakomunikował też wszystkim państwom o niemożliwości — jego zdaniem — zwołania

konferencji w Genui na dzień 8 marca, prosząc równocześnie rząd włoski, aby się zajął odroczeniem konferencji.

Mówiąc o polityce Francyi w stosunku do Rosyi, dziennik pisze: Francya nie prowadzi i nie chce prowadzić z Sowietami rokowań w sprawie jakiegokolwiek programu politycznego, przed

zwołaniem konferencji w Genui, pozostając nadal wierną zasadzie wspólnego frontu koalicyjnego. Dlatego też właśnie żąda Francya stanowczo przesłudowania programu konferencji, oraz osiągnięcia uchwał w tej sprawie między sprzymierzeńcami, tak, aby sprzymierzeńcy stawali na konferencji w jednolitym froncie.

Twierdzenie, że Francya prowadzi rokowania z Sowietami, lub też zawarła z nimi umowę, znaczy łączyć kalumnię z absurdem.

Rząd włoski nie zmienia swego stanowiska

Warszawa (tel. M.). Rząd włoski zaprzeczył oficjalnie, aby składał propozycje odroczenia konferencji w Genui do kwietnia i przeniesienia obrad do Rzymu.

Delegaci Anglii

Rzym (AW). Gabinet angielski zawiadomił rząd włoski, że przedstawicielami Anglii na konferencji genueńskiej będą Lloyd George i Lord Curzon.

Międzynarodowy syndykat finansowy

Warszawa (tel. M.). W Londynie rozpoczęły się obrady w sprawie utworzenia międzynarodowego syndykatu finansowego odbudowy Europy w myśl postanowień w Cannes.

Przesilenie we Włoszech trwa dalej

Rzym (PAT). Zakończenie przesilenia jeszcze nie nastąpiło. Król w dalszym ciągu odbywa narady i przyjął na audyencji senatora Fogallego, prezydenta Liby de Nicola oraz byłego prezydenta ministrów Salandre, dalej król przyjął na audyencji wiceprezydenta Liby oraz byłego prezesa rady ministrów Orlando.

Rzym (PAT W. B. K.). Król powierzył wczoraj dr. Nicolii utworzenie gabinetu. Przedtem odbył król naradę z rozmaitymi osobistościami politycznymi, a między innymi także z Giolittim i Orlandem. De Nicola nie zdecydował się jeszcze na przyjęcie tej misyi.

Konferencya małej ententy

Brac. (PAT). „Tagespost” donosi z Lublany: Prasa belgradzka przynosi wiadomość, że czeski prezydent ministrów dr Benesz w drodze powrotnej z Rzymu do Pragi przybędzie 25 a najpóźniej 27 b. m. do Lublany i tu odbędzie się spotkanie jego z Pasieczem i z ministrem spraw zagranicznych Ninciczem. W Lublanie ma się także odbyć konferencya małej ententy.

Rokowania rosyjsko-niemieckie

Berlin. (PAT) Delegaci rosyjscy Radek i Krasin, którzy wyjechali do Rosyi, wrócić mają tu w dniach najbliższych. Na podstawie dotychczasowych rokowań prowadzonych z tymi delegatami nie można mówić o żadnych sukcesach uzyskanych przez Niemców.

Uspokojenie w Niemczech

Berlin. (AW). Na posłuchaniu udzielonem delegatom pracowników kolejowych przyrzekli kapclerz, że do odpowiedzialności za strejk pociągów będą jedynie organizatorowie strejku oraz osoby, które dopuściły się aktów sobotażu. Masowe postępowanie dyscyplinarne nie będzie zarządzane.

Berlin. (AW). Rezolucye delegatów obwodów przemysłowego i dyrekcji frankfurckiej, domagające się nowego strejku, zostały cofnięte.

Położenie w Indjach

Leafield. (PAT Radio) Prasa angielska omawia położenie w Indjach ze stanowiska gospodarczego i polityki ekonomicznej. Początkowa nerwowość, jaką wielkie firmy angloindyjskie okazywały wobec naprężonej sytuacji politycznej, ustąpiła miejscu zaufaniu do polityki rządu, który okazuje się na i zdecydowaną wolę. Są wszelkie gwarancje, że interesa angielskie w Indjach będą należycie zabezpieczone.

Min. Skirmunt chory

Warszawa (PAT). Biuro prasowe ministerstwa spraw zagranicznych komunikuje: Minister spraw zagranicznych p. Skirmunt skutkiem przeziębienia, z polecenia lekarza, w ciągu dni najbliższych nie będzie mógł urzędować.

Miliardowe oszczędności w budżecie wojska.

Zaraz w początkach swojego urzędowania minister skarbu, dr. Michalski, w porozumieniu z ministrem soskowskim, powołał do życia w każdym dowództwie okręgu generalnego komisję rewizyjną, celem rozpatrzenia organizacji budżetu i sposobu urzędowania odnośnego dowództwa okręgu generalnego, aby stwierdzić, jakie wydatki są zbędne, bez naruszenia gotowości wojennej i sprawności armii naszej.

Obecnie wszystkie owe komisje rewizyjne, —

jak się dowiadujemy, — zakończyły prace swoje i nadesłały do ministerstwa skarbu swoje referaty. Od szeregu dni odbywają się narady łącznie z przedstawicielami wojskowości, aby na podstawie owych referatów przeprowadzić w budżecie wojskowym możliwe oszczędności.

Już obecnie obiegają pogłoski, że bez szkody dla armii będzie można zaoszczędzić wiele miliardów marek polskich.

O wymiar daniny w powiecie żywieckim.

Posłowie socjalistyczni wnieśli zapytanie do Ministra Skarbu w sprawie niesprawiedliwego wymiaru daniny na ludności małorolnej i drobnych przemysłowców przez Urząd Skarbowy w powiecie żywieckim następującej treści:

Posiadamy już stopy listów z różnych stron powiatu żywieckiego z zażaleniami na wielkie błędy, jakie zauważono przy przeglądzie wykazów daninowych. Urząd Skarbowy w Żywcu, nie wiadomo czy z niedołęstwa, czy z nienawiści do najbiedniejszej ludności, wymierza daninę w ten sposób, że pierwsze już wiadomości o wymiarze daniny wywołały w powiecie niesłychane wzburzenie. Fakty, które mamy przed sobą, rzucają się rażąco aż do śmieszności. Np. przekupka, która na rynku w Żywcu sprzedaje bułki ma

zapłacić daniny 12.000 marek, zaś piekarnik-militer, u którego owa przekupka bułki kupuje, zapłaci — 9000 marek; posiadacz 3 morgów gruntu płaci 36.000 marek, zaś posiadacz 10 morgów 10.000 marek. Te i podobne wypadki, których znamy mnóstwo, są wprost skandalem. Urzędy skarbowe nie zdają sobie chyba sprawy z tego, że prowadząc swą robotę w ten sposób — podkupują samą ideę daniny. Z tych względów zapytujemy Pana Ministra:

Czy gotów jest poddać gruntownej rewizji działalność i sposób urzędowania Urzędu Skarbowego w Żywcu oraz nakazać temuż Urzędowi dokładne rozpatrywanie rekursów napływających?

Niemcy przeciw sojuszowi polsko-finlandzkiemu.

„Frankfurter Zeitung” w jednym z ostatnich swych numerów oburza się na Finlandyę za to, że rząd fiński ma jakoby naradzać się z klubami w sejmie w sprawie zawarcia konwencji z Polską.

— To niewdzięczność! to skandal! — woła „Frankfurter Zeitung” w gniewie i wypomina Finom zasługi i pomoc, jaką Niemcy okazali Finlandyi w zdobyciu przez nią niepodległości.

— Skąd ten gniew? Czyżby ta konwencja miała być zwrócona przeciw Niemcom?

— Bynajmniej. Chodzi tu o projekt umowy o-

bronnej polsko-fińskiej, mającej zabezpieczyć oba państwa wobec Rosji sowieckiej.

Widzimy więc ciekawe zjawisko: gazeta niemiecka przypomina Finlandyi pomoc, jaką jej Niemcy udzielili przeciw Rosji, — aby jednocześnie oburzyć się na nią za sojusz przeciwrosyjski...

Jest to dowód, jak bardzo Niemcy identyfikują dale swoje interesy z rosyjskimi. Tak, — dziś „Moskal i Niemiec” — to są już istotnie — dwa bratanki.

Jak zatonał statek „Kraków”?

Czytelnicy z depeasz już wiedzą o ugrzążeniu w lodach statku „Kraków”. Obecnie możemy zapoznać czytelników z raportem kapitana za-

toniętego statku „Kraków”, p. Münzela, nadesłanym do Warszawy, który zdaje sprawę z przebiegu katastrofy.

Oto kapitan Münzel utknął dnia 1 lutego, wraz z 13 innymi statkami, w lodach koło Skagen. Mozoląc się z silnym wichrem, zdołał jednak razem z lodami, które podnosiły się aż do parapetu okrętu, posuwać się zwolna w kierunku południowo-zachodnim. Dnia 4 lutego jednak statek zamarzył w lodzie. I oto co pisze kapitan Münzel:

Położenie można określić tylko przy pomocy sądy (jesteśmy pomiędzy Laso i Anhalt. Blżej do tej ostatniej). Dnia 5 lutego sytuacja się nie zmienia, prócz położenia. O godzinie 8 wieczorem silnie pochylamy się na lewą burtę. Zeny, które dotychczas były w porządku, napelniają się szybko wodą. Pompy pracują całą siłą, woda podnosi się. Nagle lód się łamie. Pozostawiam okręt w szczelinie lodu w nadziei, że uda się utrzymać wciąż wolną wodę. Niespodziewanie jednak o godzinie 10-tej wieczorem lody się zamykają. Widać ogień z Fornäs i Kungshoved. Położenie mniej więcej NO przy pławie Tangenbank. Nacisk jest straszny, z trzaskiem łamią się obok burły bryły lodowe o grubości pół metra, podnoszą się, łamią lewą burtę i dostają się na pokład, gdzie łamią tyńny luk. Pochylenie zwiększa się w sposób niebezpieczny. O godzinie 10-tej daję rozkaz przygotowania łodzi. Partie trwa dalej. O godzinie 11:30 daję rozkaz spuszczenia łodzi. Lewa łódź została przez lód zmiażdżoną, prawą udaje się szczęśliwie spuścić. Także łódka robocza zostaje spuszczone na lód. **Punktualnie o północy, jako ostatni, opuściłem statek.** Pozostaliśmy na odległości około 50 metrów od „Krakowa”, aby mieć możność powrotu na pokład i oczekiwania zmroku. Krótko po północy zostaliśmy odcięci od statku. Popłynął on na zachód, później jednak znów się trochę zbliżył. O godzinie 5:30 zrana sytuacja była taka, że z powodu lodów niepodobna było przedostać się do okrętu. Dlatego też kazałem wziąć kierunek na brzeg. Aż do godziny 6-tej po południu przebijaliśmy się przez lody, bez jedzenia, przy lodowatym zimnie, aż do brzegu. Po drodze musieliśmy porzucić bodzie, gdyż załoga była już najzupełniej wyczerpana. Z wyjątkiem kilku przypadków lekkiego odmrożenia, cała załoga doznała zdrowo do brzegu. Dokumenty okrętowe i kasa były uratowane. Kiedy widziałem „Kraków” po raz ostatni, t. j. o godzinie 3-ej po południu, leżał on przechylony na prawą stronę, dziobem głęboko, rufą wysoko, — zupełnie więc inaczej, niż zrana. W ciągu nocy (według oświadczenia latarnika i wójta brzegowego z Grevrild), między godziną 4-tą a 7-mą zrana dnia 7 lutego okręt zatonał. Dziś przekonałem się, że go na powierzchni już niema. Właśnie 2 lata temu (t. j. dnia 7-go lutego 1920 r.) podnieśliśmy na nim polską banderę.

W tej samej zatoce, dalej w głębi, tonie drugi statek. Ogółem naliczyłem 20 statków.

Guy de Chantepleure. 22

Slub w aeroplanie

Przełożyła z francuskiego
Marya z Dzieduszyckich Komorowska.

Kerjeau nie widział się, przed ich wyjazdem do Vichy, z panią Davrencay, ani z Amy. Szukał ich w hotelu, lecz byli nieobecni. Nie wykluczone jednak, że spostrzegł w kasynowym ogrodzku, a z poza osłony dziennika, który czytał, koronkowy kapelusz Amy i że słyszał wesoły jej śmiech... Nie zupełnie jednak był tego pewny... To tylko wiedział niezłomie, że się inne głosy zwały z jej śmiechem i że kapelusz jej otaczały inne kapelusze, także takie, co pokrywały głowy mężczyzn... sylwetka Fabrycego de Mauve mignęła mu się dość wyraźnie przed oczyma... więc przyszło mu na myśl, że pani Davrencay jest nie tylko głucha i ślepa, pod pewnym względem, ale także i nadmiernie nieprzezorna i pozostał dalej w ukryciu papierowego parasola...

Wilhelm nie przedłużył swojego pobytu w Vichy, poza lotniczy tydzień, a nawet wysięgnie nie zdołały go bardzo zająć, gdyż wszystko było w nich niemal, że przewidziane, pracowita zaś bezczynność, będąca cechą miejsc kąpielowych i panująca w nich, więc i w Vichy, kołomyjska i lekkomyślna atmosfera były mu wstrętne. Rad wrócił do paryskiego swojego zarządu, tu jednak wspominał niebawem o Kolecie Mouché, grywającej naiwne role w Eughcie, gdzie była zaangażowana na letni sezon. I cała jego wola przywoływała nagle Koletę. Sam nie pojmował gorącego pragnienia spotkania się z nią jak najprędzej, które odczuwał. Zazwyczaj bo-

wiem, gdy byli rozdzieleni, wystarczało najzupełniej czytanie listów, jakie od niej odbierał i nie tęsknił za nią bynajmniej. Otrzymywał codziennie przynajmniej jedno, a częstokroć i dwa czule słówka... Koletta namiętnie lubiła pisywać i nie była się w stanie powstrzymać, nawet wówczas, gdy przebywała w Paryżu, od zasypywania kochanka swego całą masą pneumatycznych kartek. Czytała ona kiedyś: „Listy do Tonfau” i przyznawała się szczerze i z naiwnością, iż szczytem jej marzeń stanowią to, by korespondencya jej mogła być kiedyś znana i drukowana, tak, jak epistoły wielkiej aktorki Desalea. Trzeba jej nadto oddać sprawiedliwość, że listy jej posiadały istotnie odrobinę literackiej cechy i że bywały zazwyczaj ładnie i zręcznie ułożone.

Koletta Mouché, drugorzędna gwiazda jednej z małych paryskich scenek, kochała Kerjeau jednym z tych sztucznych uczuć romantycznych grizetek, w połączeniu z sentymentalną komedią młodych aktorek, pragnących grywać wybitne role w „Kameletowej Damie” i mającej pewne pretensje do wykształcenia nie tylko że scenicznego, lecz także i literackiego. Kochała go jednak równocześnie także i bardzo serdecznie naprawdę, a Wilhelm, który nie miał wogóle specjalnej sympatii do kobiet teatru, polubił ją szczerze, tembardziej, że posiadała przy urodzie i sprycie także i pewną dozę dystynkcji i że go nigdy do siebie nie zniechęciła żadnym prostaczem słowem, ani wulgarnym gestem.

Koletta nie wiązała się w stosunku do Wilhelma żadną przysięgą, którejby później nie zdołała dotrzymać, lecz oznajmiała mu przeciwnie, z całą prostotą i otwartością, że kocha go wprawdzie gorąco, ale opuściłaby go w razie, gdyby przed nią nowy kandydat na wielbiciele otworzył bramy wielkiego teatru i zapewnił jej sławę. Dodawała wprawdzie, chcąc Wilhelma po-

cieszyć, że jej nigdy dotychczas nie był nikt miłszym od niego i że mu jest wierną od czasu poznania go, to jest od czterech miesięcy. A pomimo, że nie był całkiem pewnym, że to, co mówi Koletta, stanowi nieodczowną prawdę, miał jednak mu było słyszeć wyrazy tej, wymawiane przez ładne usteczka.

I tak, nie robiąc sobie większych iluzyj, niż należało, co do trwałości kobiecych uczuć, nie komplikując nadto romansiku swego z aktorką, czuł się Wilhelm zeń zadowolony i rad był z tego, że jest istota, która przybycia jego zawsze oczekuje z niecierpliwą radością.

Przybywszy do Paryża w sobotę rano, spędził Wilhelm dzień cały w Lavallais, potem wskoczył do samochodu i kazał się zawieźć do Pughin.

Koletta występowała tego wieczora jako Rolandeta w „Trzech suttankach”, w roli, która nie należała do jej repertuaru i w której była słiczna.

To dziwne — przyszło Wilhelmowi nagle przez myśl, — Koletta jest, bądź co bądź, podobna do małej Amy!... Niezawodnie, że trochę za ledwie... ale zawsze... Ciekawa, że tego nie spostrzegłem dotychczas...

Ale to przeświadczenie było mu niemiłe, raziło go, więc je od siebie, jako coś niestosownego, szybko odrzucił.

Wrócił do Paryża w poniedziałek wczesnym rankiem, bo miał zajęcie w warsztatach i zamierzał udać się tam jaknajprędzej. Plany jego zmieniła jednak depeusza, którą zastał w domu, a która była nadeszła wilię.

Depeusza pochodzi z Aix: „Pani Davre cay umarła po dwóch godzinach cierpienia, wskutek ataku apoplektycznego. Za Maurieeau.”

(Ciąg dalszy nastąpi).

Milionowa kradzież w poselstwie amerykańskim

Jeszcze w 1920 r. u posła amerykańskiego Gibsona przy ul. Senatorskiej 35 popełniono kradzież. Złodzieje dostali się od wnętrza mieszkania posła od strony Saskiego Ogrodu i z kasetką pancerną zabrali zagranicznej waluty w papierach, w złocie i srebrze na sumę przeszło 3 mil. marek według ówczesnego kursu. Policja kryminalna warszawska długo poszukiwała śladów przestępców i wreszcie w tych dniach praca ta uwińczone została pomyslnym skutkiem. Naczelnik urzędu śledczego p. Sonnenberg i komisarz Szabrański ciągle czuwali nad sprawą. Przedewszystkiem zbadali ostrożnie całą przeszłość służby, znajdując się u posła i zwrócili uwagę na lokaja Ignacego Śliwińskiego. Zbadano, że za okupacji niemieckiej przesiedział on półtora roku w więzieniu za kradzież. Nic jednak nie wskazywało, aby maczał on ręce w rozpruciu kasetki u swego pana. Po jakimś czasie jednak Śliwiński zapanowany został na kradzieży bielizny u tego posła, został więc oddany pod sąd i wydalony ze służby. Pozostał na wolności za kaucją i znikł. Policja tembardziej była przekonana o jego współudziale w kradzieży pieniędzy. Ponieważ kradzieży tej dokonano przez włamanie z zewnątrz, było pewne, że miał on współników. — Zwrócono więc uwagę na wszystkich przyjaciół Śliwińskiego od najdawniejszych czasów.

Jednym z kamratów Śliwińskiego był niejaki Niewiadomski Bolesław, złodziej zawodowy pseud. „Mazgaj”. Po sprawdzeniu okazało się jednak, że Niewiadomski na kilka tygodni przed dokonaniem kradzieży u posła Gibsona dostał się do więzienia za dokonanie szeregu kradzieży w innych miejscach. Odpadł więc, jako współnik Śliwińskiego. Policja dowiedziała się jednak, że żona Niewiadomskiego po kilkukrotnym widzeniu się z Niewiadomskim w więzieniu, chodziła do Kazimierza Chrołowskiego w Mokotowie, również złodzieja zawodowego i kuzyna Śliwińskiego. Postanowiono tedy zbadać Niewiadomskiego i okazało się, że był mocno zagniewany na Śliwińskiego za zawód, jaki go z jego strony spotkał. Otóż Śliwiński namawiał go w swoim czasie, aby z Chrołowskim włamali się do mieszkania posła od strony Saskiego ogrodu i „zrobili” kasę. Śliwiński miał czuć, aby się „robotą” udała, a zdobyczą mieli się wspólnie podzielić. Niewiadomski tymczasem dostał się do więzienia, a kasę „zrobili” Śliwiński z Chrołowskim.

Rewizya przeprowadzona u Chrołowskiego stwierdziła, że trzymał on dotąd pewną sumę monet, które pochodziły właśnie z kradzieży u posła Gibsona. Długo poszukiwano Śliwińskiego i onegdaj znaleziono go w Łodzi i aresztowano.

niejakimś czasie dowiedziałem się kto Pan jesteście Panie Bagniewski, bo my wszystko wiedzieć musimy, że Pan jest człowiekiem uczciwej pracy — i zarym człowiekiem, a nie żadnym paskarzem jawnym, lub też ukrytym, pod jakim tytułem dygnitarza, których teraz pełniutko jest wszędzie, więc postanowiłem te owe 6000 mk. także Panu zwrócić, co też czynię, i w tym liście odsyłam, z czego przytem Pan się dowie, że i złodzieje czasem niektórzy, trochę sumienia mają.

Bylbym już dawno odesłał, ale natura złodziejska szeroka jest Panie! Choć lwy obite, nie można narzekać, ale wydatki szalone — grosza nigdy za wiele.

Ostrzegam jednak Pana, że jak znów kiedykolwiek Pana spotkam z wypchaną nieogłędnie kieszenią, to Pana znów okradnę, bo tak złodziejski mój zawód nakazuje. Więc baczność Panie! A jestem trzeba wiedzieć, złodziejem wykwalifikowanym, z patentem! Specjalność moja kieszonkowo-złodziejska, bo innej nie posiadam i nie tykam się — jest mistrzowska! Moja ręka złodziejska wsunie się wszędzie — żadna kryjówka niemal mi się nie oprze u was, Panowie, i u Pań. Mam przytem niezem nie zdradzający się wygląd — wytwornym jestem młodzieńcem, z odpowiednią inteligencją, co mi naturalnie niepomniernie ułatwia, dostęp wszędzie i do wszystkich. Taki złodziej jest dla was najniebezpieczniejszy! Strzeżcie się więc!

Zegnam tymczasem Pana nie chcąc pisać — do widzenia — czemu zapewne byłby Pan nie ród — piszę się więc tylko z poważaniem jako

Mistrz kunsztu złodziejskiego

(—) N. N.

Rozwód kuzynki mikada.

Madame Aki-ko-Ito (Biały lotus), kuzynka mikada, jedna ze sławnych kobiet pisarek Japonii, podała o rozwód z mężem, milionowym właścicielem kopalni węgla. Dotychczas w Japonii tylko mężom przysługiwało prawo podawania o rozwód i dawno już żadna sprawa tak nie poruszyła umysłów, nie dała pola do tak gorących dysusji, jak ten krok nowy na polu emancypacji kobiet. Jakkolwiek pani Aki-ko-Ito otrzymała wiele listów od kobiet sympatyków, jednak większość kobiet i mężczyzn potępiła ją, twierdząc, że jeżeli przykład jej znajdzie nastawców, życie rodzinne w Japonii pójdzie w ruinę.

W Fukuoka, gdzie pani Aki-ko-Ito dotychczas mieszkała, stowarzyszenie kobiet wyraziło swoje zadowolenie, że opuściła miasto „jako, że jej zuchwały krok może popsuć dobre obyczaje innych niewiast”. Dziennik „Osaka-Osahi” podaje do wiadomości publicznej, że mąż odważnej Japonki wprowadzał gejsze do jej domu, — i dodaje, że brak wierności małżeńskiej tego jego mościa był tak notoryczny, że byłby każdą kobietę doprowadził do rozpacz. Pani Ito wyszła za mąż po raz pierwszy, mając lat 15, a w dziewięć lat później na żądanie rodziny weszła w związek małżeński z terazniejszym swoim mężem.

Fotografia eksces. Wilhelma za milion marek

Sensacyjne odkrycia angielskiego dziennikarza.

(Ma). Jak swego czasu donosiły dzienniki, ekscesarz Wilhelm nie pozwolił opublikować swego jedyne zdjęcia fotograficznego, którego dokonał książę Oskar, na usilne prosby cesarzowej na krótko przed jej śmiercią. To też z obawy przed ewentualnym przedostaniem się fotografii na łamy prasy cesarz dał odbitki jedynie kilku bardzo zaufanym przyjaciołom, między innymi generałowi Ludendorffowi.

Do niego to zwrócił się sprawozdawca londyńskiego „Keystone Vier Company”, Bert Garai z prośbą, by pozwolił zdjąć fotograficznie za pewnym wynagrodzeniem pokój i biurko, na którym fotografia stała, ale Ludendorff nie chciał na to

przystać. „Na prośbę odsprzedania mi tej fotografii — opowiada dziennikarz — Ludendorff zgodził się i zażądał 200.000 dolarów w złocie, która to suma była dla mnie za wysoka. Zwróciłem się więc do innych posiadaczy fotografii, jednak bezskutecznie. Gdy już miałem Berlin opuścić, zjawił się u mnie sekretarz Ludendorffa i w jego imieniu sprzedał mi fotografię za 1 milion marek.”

Tak więc wygląda, według opowiadania angielskiego dziennikarza, wierność i puzytanizm obyczajów pruskich generałów.

List pana złodzieja.

P. Bronisław Bagniewski, urzędnik kolejowy w Warszawie, został w czasie jazdy tramwajem jeszcze w czerwcu 1920 r. okradziony, przyczem złodziej wyciągnął mu z kieszeni prócz cenanych dokumentów 6000 mk. w gotówce. W kilka dni jednak później „uprzejmy” złodziej zwrócił p. Bagniewskiemu dokumenty. — Od tego czasu minęło półtora roku, i oto niedawno zdumiony p. Bagniewski otrzymuje list, w którym prócz gotówki 6000 mk. znajduje następujące wyznanie złodzieja, które przytoczamy za „Kuryerem Warszawskim”:

Wielmożny Panie Bagniewski!

Prezentuję się Panu, ale naturalnie nie z nazwiska, ani nawet z mojego pseudonimu, a tylko prezentuję się Panu z mojego zawodu.

Jestem złodziejem! nie tyle z przekonania, a więcej z przeznaczenia. Złodziejem jestem tym samym, który Pana okradł w tramwaju dn. 30 czerwca 1920 r. I anięta Pan? Papierosy osobiste, dokumenty różne i t. p. uznając ich ważność, postarałem się tak, żeby były Panu odesłane, i

wiem dobrze, że ja Panu ma zwrócone, a pieniążki naturalnie w ilości 6000 mk. tak, jak się to złodziejowi przynależy, a Pana kieszonki przetranslokowałem do swojej. Ale ponieważ, po

Piękna Zosia i futro hrabiowskie.

Szofer hr. Józefa Potockiego, Czudowski w Warszawie, zakochał się w pięknej Zosii, która stała przesiadywała w „Udziałowej” i zbliżył się do niej. Zaprasza ją do siebie, ale Zosia była zawsze w towarzystwie swego brata Juliana Góreckiego i jego przyjaciela Stanisława Chmielewskiego. Nie było innej rady, jak całe to towarzystwo zaprosić do siebie. Czudowski mieszka w oddzielnym pokoiku przy hr. Potockim. Szofer, chcąc zostać z piękną Zosią Górecką sam na sam, zaproponował dwóm przyjaciołom pozostać w mieszkaniu. Ci wyszli po wódkę i długo nie wracali, z czego szofer ogromnie był zadowolony, mogąc z Zosią popilińkować do syta. Wreszcie wrócili, ale też i niebawem całe

towarzystwo poszło do domu.

Następnego dnia szofer skonstatował brak futra hrabiowskiego, wartości 150 tysięcy marek i odrazu podejrzenie rzucił na przyjaciół piękną Zosi. Zawiadomiona o kradzieży policja przeprowadziła wywiad i również w tejże „Udziałowej” dokonała aresztowania Chmielewskiego i Góreckiego, którzy stale w tej cukierni przebywali, a którzy, jak się okazało, są zawodowymi złodziejami, a Chmielewski nawet już odsiadywał więzienie za kradzież. Skradzione futro zastawili oni u pasera Szymona Skórskiego. Zarówno złodziejom, jak i paserowi odesłano na światło nadmierne bal.

Leon Daniluk.

Syrena - która czaruje i grozi.

Jest nią... przedstawiciel sowietów - Radek.

Chodzi o łowienie ryb w zamąconej wodzie europejskiej dyplomacji.

P. Karol Radek-Sobelsohn, który opuścił już nakoniec Berlin, może sobie powinszować sukcesu. Narobił w całej Europie tyle hałasu, że akcją swoją przyćmił niemal nawet konferencje genueńską — nie mówiąc już o takich szczegółach jak kwestyi Irlandyi czy Egiptu.

Najwięcej hałasu sprawił wywiad, udzielony przez p. Sauerweinowi, sprawozdawcy „Martina”, który specjalnie dla spotkania z Radkiem i Rakowskim jeździł aż do Berlina. Telegramy podały już pobieżnie streszczenie tej rozmowy. Pominięły one jednak kilka niezwykle ciekawych wynurzeń p. Radka, które specjalnie Polskę muszą obchodzić.

„NIE DOPROWADZAJCIE ROSYI DO ROZPACZY!”

W pierwszej części swego expose p. Radek kusił zalotnie Francję zapowiedzią spłaty długów i stwierdził, że przy wyrównaniu rachunków „naturalnie okaże się, że Rosya jest jeszcze wiele winną Francji. Nie wspominał o tem, że komisye sowietów, które opracowują te rachunki, dochodzą do ciekawych wyników, że Francya i Anglia będą musiały jeszcze Rosji dopłacić. Zasadniczo jednak wspominał o konieczności umiędzynarodowienia długów rosyjskich. W dalszym jednak ciągu zaczął wyraźnie grozić.

— Nie jesteście związani z Niemcami — mówił Radek — ale sprzymierzeńcy sami stworzyli wspólność interesów naszych i waszych. Jeżeli Niemcy i Rosya mają być nadal skazane na śmiertelną głodową — to cóż im pozostanie do zrobienia?

150 milionów Rosyan i 60 milionów Niemców będą zmuszone do zrobienia wspólnie ostatniego, rozpaczliwego kroku. A chyba nie potrzebujemy uczyć Francji, tego bohaterstwa narodu, który prowadził wojny swej Wielkiej Rewolucyi, do czego zdolny jest naród wyklęty przez wszystkich i doprowadzony do rozpacz. I po tej groźbie p. Radek usmiecha się znów do Francji: — Naturalnie tak źle nie jest i nie będzie. Zresztą uznajemy, że poza wszelkimi wątpliwościami Niemcy mają obowiązek odbudowania zniszczonej Francji. Niemcy wojnę wywołały. A zresztą mamy w tej sprawie z jednej strony kraj zwycięski i zniszczony, a z drugiej — kraj zwyciężony i niepokonany zniszczeniem. Sytuacja jest jasna.

I jeśli Francya porozumie się z Rosją, to może liczyć na jej przyjazny sukces w tej sprawie, jak również pomożemy, by rewizya traktatu wersalskiego, która i tak się odrywa i odbyć musi — wypadła jaknajkorzystniej dla Francji. (Jak widzimy p. Radek — jest „gorącym przyjacielem Francji”).

SOWIETY JAKO PODRZUTEK.

A teraz co do Anglii. — Anglia nie ma zamiaru wznawiać żadnych awantur Kołczaka. Ani handlarz bawełny z Manchester, ani bankier z City o tem nawet nie myślą. Sądzę nawet, — mówił Radek —, że Anglia musi być zachwycona tem, że w Rosji ma dziś bolszewików. Bolszewika uważa się za podrzutek albo dziecko nieprawie, któremu daje się jeść w kuchni, i którego nie trzeba ani wpuszczać do salonu, ani uczyć gry w golfa. Gdyby w Rosji był rząd carski dzisiaj i zażądał oddania sobie Polski, Finlandyi i państw bałtyckich oraz wypełnienia traktatów, w których Anglia gwarantowała Rosji

KONSTANTYNOPOL I POZNAŃ

— wówczas Anglii nie mogliby im odpowiedzieć: „Zapłaćcie długi — a co do nas — my nie uznajemy swych podpisów.” — Anglia sądzi, że z nami może to łatwo uczynić. I dlatego, gdyby bolszewików nie było — wynalazłaby ich sama. Polityka Anglii kieruje się znów zasadą Benconsfelda: dążeniem do tego, by Rosya pozostawała sama. Wiemy o tych jej tendencjach i dlatego wolelibyśmy mówić z wami, z Francją — bez pośrednictwa Anglii. Gdy bowiem dwoje się kocha — należy tylko zamknąć drzwi i pozostawić ich samych, lecz gdy małżeństwo zawierane jest z rozsądku, tembardziej strzedz się należy wprowadzenia kogoś trzeciego, aby uniknąć małżeńskich niesnasek.

Cheemy zatem nawiązać bezpośrednio stosunki z Anglią. Polska zaś, która jest sojuszniczką Francji będzie tylko z tego zadowolona — dobre bowiem stosunki francusko-sowieckie ula-

twią tylko przyjazny stosunek między Rosją i Polską.

W ten sposób przemawiał delegat sowietów w Berlinie do korespondenta francuskiego. Jest to przemówienie cechujące znakomitego agitatora; z czego znamy go nawet dobrze w Krakowie. P. Karol Radek był bowiem niegdyś współpracownikiem krakowskiego „Naprzodu”, został później wykluczony z galicyjskiej partii socjalno-demokratycznej za sprawy nie wspólnego z polityką nie mające, ale za to bliskie noco zwulgaryzowanej praktyki osobistej komunizmu. Nazwisko „K. Radek” jest pseudonimem, pokrywającym rodowe nazwisko „Sobelsohn”. Po rozstaniu się z krajem swego urodzenia, Galicyą p. K. Radek-Sobelsohn szukał opieki u towarzyski Róży Luksemburg i aklimatyzował się wybornie w Niemczech, bezczeszcząc systematycznie polski socjal-patriotyzm partii posła Daszyńskiego. Wszedł w otoczenie p. Parvusaelianta, afryzysty i agenta Wilhelmstrasse, który miał sobie powierzoną misję kontaktu z podziemną Rosją dla zużycia jej do majorem gloriom Germanae w przygotowującym się konflikcie europejskim. Stąd jego przyjaźń i zażyłość z p. Bronsteinem-Trockim i z p. Nachamkesem-Stieklowem. Kiedy „nadeszła chwila” p. K. Radek-Sobelsohn przybył w zapłombowanych wagonach do Rosji Republikańskiej i po ucieczce Kiereńskiego znalazł się przy boku nowych wielkoryządców Rosji, jako ich najwybitniejszy obok p. Nachamkesa-Stieklowa publicysta i jako jeden z kierowników międzynarodowej komunistycznej propagandy. Rzecz znamierna: z polskim odłamem komunistów w Rosji nie połączył się, jakkolwiek język polski od najmłodszych lat jest jego główn. jęz. konwersacyjnym i pierwotn. źródłem jego kultury. Postanowił

P. Karol Radek-Sobelsohn.

zostać rosyjskim mężem stanu, opartym o podstawę komunistyczną...

Jako dyplomata sowiecki wypowiedział powyższą mowę pod adresem Francji. Groził i przyniósł się zalotnie. Czy osiągnie przez to swój cel? Wątpliwe. Ani bowiem ta jego mowa, ani różne wieści, mające na celu poróżnienie Francji z Anglią i docierające do najróżniejszych pism, które podawały je już choćby z obowiązku dziennikarskiego, już choćby dlatego, że wieści te istotnie były ciekawe — w rezultacie nie odniosły dotychczas skutku. Francya pomimo całego cyklu „wywiadów bolszewickich”, umieszczonych w „Matryje”, nie kwapi się do zawierania układu. P. Radek uczynił zatem tylko „wiele hałasu” — bez skutku. Intrygantem jest dobrym — to prawda. Ale dyplomacya nie tylko na intrygach polega.

Dalsze rewizye walutowe we Lwowie

Lwów (tel. K.). Policja lwowska i urząd śledczy, pod kierunkiem inspektora p. Nowodworskiego, nie ustają w walce z waluciarzami. Onegdaj dokonano znów rewizyi w lokalach kawiarnianych, która wydała obfity rezultat. W kawiarni „Abazia” przy ul. Legionów, u niejakiego Schmierza zakwestyonowano 24 koron srebrnych, 2 leje, 2 marki niemieckie i złoty medalion, u Jakóba Raucha, płatniczego kawiarni „Republik”, 250 koron srebrnych i 20 dolarów złotych. Rauch twierdził, że pieniądze te dostał od znajomych celem wymiany. Tamże znaleziono w kuchni bardzo dużo porzucanych monet srebrnych i banknotów. Między innymi skofiskowano portfel z 60 dolarami, 300 markami niemieckimi i

1700 markami polskimi, oraz bilet wizytowy na nazwisko Plingera. Poza tem obłożono aresztem 70 tysięcy hrywni, 28 tysięcy rubli kiereńskich, 164 tysięcy bolszewickich, 250 tysięcy rubli w rotacji po 10 tysięcy, 165 sztuk rubli carekich, wiele monet rosyjskich i 2 miliony 100 tysięcy karbowanów w sztukach po 1000 rubli. Stwierdzono także, że kawiarnia ta była miejscem handlu i pakarstwa. W czasie dokonywanej rewizyi znaleziono pudło z kopertami do zapalniczek i 5 paczek igiel, łącznej wagi 54 kilogramów i 1 sztukę płótna. Ani gospodarz, ani personal nie umieli wytłomaczyć, czyją własnością są te rzeczy.

Złodziej w roli hrabiego.

Falszywy hrabia Tarnowski z Dzikowa.

W Mniszkowie obok Opoczyna stałe mieszka właściciel dóbr i poseł na sejm p. Koziell-Poklewski, który tam ma wspaniały pałac. Onegdaj w czasie jego nieobecności przybył do pałacu nieznanym mężczyzna, ubrany w mundur oficera bez dystynkcji. Żonę posła, pani Poklewskiej, przedstawił się jako hrabia Tarnowski z Dzikowa, przyczem jej oznajmił, że w drodze zepsuł mu się automobil, wskutek czego nie może dostać się do Piotrkowa, aby w pilnej sprawie wyjechać do Warszawy.

Gościnnie pani Poklewska zatrzymała pana hrabiego na obiedzie, a potem wyprawila go po wozem do stacji kolejowej w Sul jowie. Przed odjazdem pożyczyl on sobie futro od pani Poklewskiej, aby mu w drodze było cieplej, oświadczając, że go zwróci z dworca przez woźnicę.

Ponieważ w Sulejowie pospieszny pociąg nie zatrzymuje się, przeto pan hrabia kazał sobie zawieźć do Częstochowy, co też woźnica uczynił. Tu zajął lokal przed lokal restauracyjny Bonarszewskiego, a zabrawszy ze sobą futro, wartości kilka milionów, wszedł do środka, rozkazując woźnicy, by w dwie godziny później

zjawił się po futro, z którym odjedzie do domu.

Rzekomy Tarnowski, zjadłszy tu obiad, nie zapłacił za niego, lecz dyskretnie z futrem ułotnił się. Woźnica, nie mogłszy doczekać się pana „hrabiego”, wrócił do domu i opowiedział pani Poklewskiej całą historję, która o wszystkim dała znać policji, a ta zarządziła poszukiwania za sprytnym złodziejem, przedstawiającym się za hrabiego i zdemobilizowanego oficera.

TŁUSTY CZWARTEK

Staranem Korpusu Oficerskiego B. P. S. C. odbędzie się w salach Kasyina Oficerskiego dnia 23 lutego D. r.

„Tlusto-czwartkowa Maskarada”

Komitet przygotowuje niebywale niespodzianki — Wielki korowód masek. — Najpiękniejsza maska otuzyma oryginalną nagrodę. — Przez całą noc przygrywać będą na zmianę dwie doborowe muzyki wojskowe. — Stroje wieczorowe i kostiumy. — Wstęp tylko za zapr., które wydaje się po uprzednim zgłoszeniu w kasynie oficerskim przy ul. Zybkiewicza L. I we wtorki, środy i piątki od godz. 5-ej do 8-ej wieczorem. Bilety wstępu można nabyć już przy odbiorze zaproszeń.

DZIEŃ DOBRY.

Słońce w rynsztoku.

Nie sądziecie nawet zbrodniarza
Zbyt ściśle według wyroku:
I słońcu przejrzyć się zdarza
Nawet — w plugawym rynsztoku.

Kr.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk:

Andrzeja
Wschód słońca: 8:01
Zachód słońca: 6:27
Długość dnia: 10:24

Wtorek
21
Lutego

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Wtorek: „Kłątwa”.
Środa: „Horsztyński”.

TEATR OPERA I OPERETKA

Wtorek: „Trubadur”.
Środa: „Madame Butterfly”.

TEATR ATELA

Wtorek: „Opiekuj się Amelią” (Premiera).
Środa: „Opiekuj się Amelią”.

TEATR WAWELSKI

Wtorek: „Krowoderskie Zuchy”.
Środa: „Krowoderskie Zuchy” z p. Kolman i St. Turskim.

WYKŁADY ZWIĄZKU LITERATÓW W DOMU ARTYSTÓW (PLAC ŚW. DUCHA).

Wtorek, prof. dr Józef Flach: „Kraków Bałuckiego, Przybyszewskiego i dzisiejszy”.

— 000 —

Sprawa pomieszczenia studentów jugosłowiańskich pomysłnie załatwiona.

Wczorajszy nasz apel do Obywatelstwa i władz o ułatwienia dla młodzieży jugosłowiańskiej, przysyłanej z Pragi do Krakowa, odniósł pożądany skutek.

W dniu wczorajszym zjawili się kilka znanych w mieście osobistości oraz delegacji w komendzie miasta, w województwie i intendaturze wojskowej w sprawie pomieszczenia Jugosłowian. Na skutek tej interwencji, bardzo życzliwego zajęcia się sprawą ze strony województwa, komendy miasta i intendatury, uzyskano dla studentów jugosłowiańskich trzy duże, czyste, widne sale w dawnym pałacu szkoły kadeckiej na Łobzowie, dające bezpłatne pomieszczenie dla 90-ciu osób. Łóżka, sienniki i koce, dostarcza intendatura przy ulicy Gertrudy.

Z zaofiarowanego mieszkania i urzędzenia Jugosłowianie oświadczyli, że skorzystają. Wobec kata-

I. Międzynarodowe zawody narciarskie w Zakopanem

Drugi dzień międzynarodowych zawodów narciarskich przyniósł rozstrzygnięcia w zawodach o tytuł „mistrza Tatr” na rok 1922. Mistrzem Tatr został Koldovsky Karol, członek czeskiego Związku Narciarskiego z Czechosłowacji.

Szczegóły zawodów przedstawiają się następująco: w skokach seniorów pierwsze miejsce uzyskał Rozmus Aleksander z Polskiego Związku Narciarskiego, któremu przyznano notę 1.47. Najdalszy skok jego osiągnął 22 metrów 50 centymetrów. Drugie miejsce przyznano Koldovskyemu Karłowi z Czeskiego Związku Narciarskiego z Czechosłowacji. Nota jego wynosi 2.25. Trzecie miejsce wreszcie osiągnął Krzeptowski Andrzej z Polskiego Związku Narciarskiego z notą 2.52.

W skokach juniorów osiągnął pierwsze miejsce Hrniew Rudolf z Czeskiego Związku Narciarskiego z Czechosłowacji, któremu przyznano notę 2.97. Najdłuższy skok jego osiągnął 10 metrów. Drugie miejsce osiągnął Zychon Stefan z Polskiego Związku Narciarskiego z notą 3.02, a trzecie miejsce Makowski Stefan z Polskiego Związku Narciarskiego z notą 3.43.

W zawodach o mistrzostwo Tatr na rok 1922, polegających na kombinacji biegu i skoku uzyskał pierwsze miejsce Koldovsky Karol z czeskiego Związku Narciarzy z Czechosłowacji 1.63, drugie miejsce Krzeptowski Andrzej z Polskiego Związku Narciarskiego z notą 1.76, a trzecie wreszcie miejsce Kalciński Eugeniusz z Polskiego Związku Narciarskiego z notą 1.87. Tytuł mistrza Tatr na r. 1922 przypadł wobec tego Czechowi Koldovskyemu Karłowi z Czeskiego Związku Narciarskiego Republiki Czechosłowacji.

Warunki atmosferyczne zawodów wczorajszych były gorsze aniżeli przedwczoraj, z powodu odwilży i lekkiego opadu śnieżnego. W naradach sędziów brali dzisiaj udział ze strony Czechów inżynier Jilek, ze strony Węgrów dr Michał Guhr. Obrady trwały bardzo długo. W dniu wczorajszym przybyli do Zakopanego generał Andrzej Galica i przedstawiciele węgierskiego ministerstwa obrony kraju, a równocześnie prezes węgierskiego Związku Narciarskiego Henryk Holzer.

Rozdawanie nagród odbędzie się w dniu dzisiejszym.

strofalnego braku mieszkań w Krakowie, gdzie rodziny urzędnicze zmuszone są mieszkać w komórkach i pralniach, rozwiązanie kwestyi mieszkaniowej dla Jugosłowian w powyższy sposób, można uważać za szczęśliwe, — zwłaszcza, że remont i urządzenie budynku wojskowego przy ulicy Zwierzynieckiej, wymagałoby dłuższego czasu przy znacznych kosztach.

— 000 —

Sprawa oddziału P. K. O. we Lwowie i na G. Śląsku.

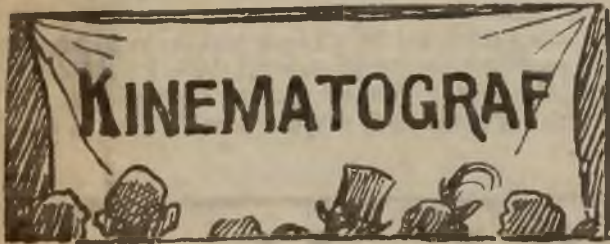
(Ki) Na skutek inicjatywy Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie i starania Ekspozytury Małopolskiego Związku fabrycznego w Warszawie — rozpatrywana jest obecnie w Prezydium Pocztowej Kasy Oszczędności sprawa otwarcia oddziału P. K. O. we Lwowie. Sprawa ta ma donieść znaczenie dla sfery przemysłowych i handlowych Małopolski Wschodniej, a sama organizacja P. K. O. na tem zyska, że aczkolwiek ilość członków we Wschodniej Małopolsce jest w tej chwili nieznaczna — to właśnie przez stworzenie tegoż oddziału, przy poparciu organizacji przemysłowych i handlowych, zainteresowanie wśród odnośnych czynników z korzyścią dla ogólnej gospodarki społecznej znacznie się zwiększy. P. K. O. rozważa obecnie równocześnie sprawę otwarcia oddziału na Górnym Śląsku, gdzie istnieje możność

skoncentrowania w P. K. O. wielkich obrotów finansowych. Rozstrzygnięcie w powyższych sprawach ma nastąpić na najbliższym posiedzeniu Komitetu Dyrekcyjnego, tj. dnia 22 bm. przy Prezydium P. K. O. w Warszawie.

— 000 —

Echa koronacji Piusa XI.

Z Rzymu nadchodzą szczegóły uroczystości koronacji papieża Piusa XI. Korespondenci stwierdzają między innymi, że tyarę z trzema koronami włożył na głowę Ojca św. nie kardynał Bisletti, jak to poprzednio donoszono i jak było przewidziane w programie uroczystości, lecz francuski kardynał Billot. Zmiana wynika skutkiem nagłej niedyspozycji kardynała Bisletti i była prawie dziełem wypadku, pomimo to jednak pisma włoskie z małym odzieniem zazdrości zaznaczają, że los przyja Francji skoro jednemu z jej przedstawicieli kościoła dane było dokonać koronacji papieża. Inny szczegół podkreśla fakt udzielenia błogosławieństwa papieskiego z zewnętrznej „loggii” katedry św. Piotra. Od czasu koronacji Piusa IX nie było to praktykowane i obecnie też nie było przewidziane w programie. Gdy jednak Pius XI dowiedział się, że na placu przed katedrą oczekuje około 100.000 ludzi, kazał otworzyć główną bra-

Syn figlarny i ojciec śpiący.

Pierwsza klasa w wagonach na kolejach zmieniła dziś zupełnie swój wygląd. Naprzód dziś szukać tam wytwornych leniuchów, spędzających życie w coupe, hotelu, szantlach i domach gry lub zgrymaszonych dam wielkiego świata, które zasypiają w Wiedniu, a budzą się w Szwajcaryi, a nazajutrz ziewają już w opozycje paryskiej.

Dzisiaj pierwszą klasą jeżdżą inni obywatele, nie mniej rozlewni, lecz znacznie mniej wytworni, dla których przesądem towarzyskim jest już nie tylko krawatka, ale nawet chustka do nosa, którzy dużo mówią i plują, a chrapią głośno.

Wjechał pierwszą klasą pewien obywatel, w którym na pierwszy rzut oka pośnawsz potwór Piasia i Rzępichy, któremu jednak kultura złożyła już swój pocałunek. Zachował jeszcze cholewy i nie przekonał się jeszcze do krawatki, ale już ma przy sobie i kieszonkę i kieszonkę z zegarku grały, srebrny łańcuch na którym młodego Łyczka przetrząsał śmiało poprowadzić. Z wewnętrznej kieszonki rozpiętej marynarki wyjął kusząc palcami, załuszczył on portfel grający, conajmniej kieszonki do nażeniństwa. Był to istotnie jego „Złoty okarzyk” i „Przewodnik lufkowy”.

Obywatel ten właziłszy do „pierwszej kupy” za-

snął jeszcze w Krakowie i przechrapał Mydłuki, Zabierzów i Krzeszowice. Chrząbina nie przetrwała się sprawiedliwemu. Chrapał w dalszym ciągu ku strapieniu współpasażerów.

Naprzeciw siedział młodzieniec dość elegancki i układający z uczuciem nieskończoności tliwości i miłości wpatrywał się w plastowskie oblicze kmięcia.

— Dłówna rzecz — odezwał się wreszcie do obecnych wskazując oczyma na śpiącego. — Dziwna rzecz — powtórzył — że ci starzy tak przedko głęboko zasypiają! Coprawda, to mój ojciec spracowany i strudzony...

— To pański ojciec?! — zapytał ktoś, porównując ze zdziwieniem i uważając różnicę ubioru ojca i syna.

— Tak jest! mój ojciec! — potwierdził syn z rozrzewnieniem. — Święty starzec!... Posyłał mnie do szkół, łożył na mnie, chciał koniecznie, żebym został księdzem. Ale moje powołanie było inne!... Niemniej jednak bardzo mnie kocha i wiem, że wszystko, co ma, to mi kiedyś odda!... Wszyscy byli zbudowani tą synowską miłością. Dobry syn kiwał ze wzruszeniem głową, wzdychał, a nawet lzy ocierał ukradkiem.

— I tak sobie śpi pociwina — mówił syn przyciszonym głosem. — Proszę, nie budźcie go państwo, szanując spoczynek prawego włóściana!... Po chwili znów mówił:

— Głęboki sen!... Tak, tylko zacy człowiek spać może!... O! ja znam sen mojego rodzica!... W takim śnie można go do koszuli rozebrać, wszystko z kieszeni powymować; nie zbudzi się, ani nie drgnie nawet!... — Czy być może?! — dziwiło się towarzyswo.

— Państwo nie wierzycie?... Przekonam was zaraz!... Patrzcie!...

Kochający synek jął wyciągać ojcu wszystko po kolei; przedewszystkiem „Złoty okarzyk” z bocznej kieszeni marynarki, potem odpiął mu okazały „zygorz” z nianniej okazałym srebrnym

łańcuchem, z kluczków ratomiasz zrezygnował.

Młodzieniec dobrze znał swego ojca, gdyż stary spał nieczuły na wszystko.

— Widzicie państwo, że nie przesadziłem — mówił syn tryumfalnie, chowając zegarek i portfel ojca do swojej kieszeni. — Gdy się przebudzi, nic nawet nie będzie wiedział.

Przytomni pokiwali jeszcze głowami nad takim fenomenalnym snem, poczem każdy zajął się swoją własną osobą — zostawiając dobremu synowi troskę czuwania nad sędziwym ojcem.

Na najbliższej stacji młodzieniec wyszedł na szklanekę piwa. Za chwilę pociąg ruszył — i stary obudził się nagle.

— Ho! Ho!... zaspiłem się! — mruzczał przecierając oczy — a która też to będzie godzina.

Sięgnął po zegarek — i krzyknął przerażony. Pomacał się po kieszeni z portfelem i krzyknął jeszcze głośniej:

— Złodzieje! złodzieje okradli mnie!...

Obecni zaczęli się śmiać serdecznie.

— No! no! — uspokajali — bądź pan spokojnym!... nie było tu złodzieja, te wszystkie przedmioty zabrał panu żartem syn pański. On posiadał tylko napić się piwa i jest tu gdzieś w korytarzu!

— Jaki syn? Ja nie mam żadnego syna! — ryczał stary z rozpaczą...

Zrozumieli wszyscy.

Rzekomym synem był zwyczajny opryszek kolejowy, który zresztą nie skłamał, że nie ma powołania na księdza i trafnie przewidział, że stary wszystko co ma odda mu kiedyś.

Nie czekał nawet na to zbyt długo... Krak.

mę katedry i w całym majestacie, niesiony na „sedia gestatoria”, wśród wachlarzy z piór strusich, w otoczeniu kardynałów pojawił się przed katedrą i błogosławił ludowi, co tenże lud zwyczajem włoskim przyjął burzą okrzyków i oklasków. Pierwszy to raz od pół wieku lud rzymski mógł wyrazić na placu publicznym swój hołd Głowie Kościoła.

Normy płac w szkołach prywatnych i społecznych od 1 lutego r. b.

Zarząd Główny Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich zawiadamia nauczycielstwo, że zgodnie z uchwałą Zarządu plenarnego (łącznie z delegatami z prowincji) i z uchwałami Walnych Zebrań Oddziałów Warszawskiego, Włocławskiego i Łódzkiego, jako powołanych przez Zarząd plenarny do rozstrzygnięcia wysokości normy na mocy własnych uchwał, Zarząd Główny ogłasza, jako normę zasadniczą, począwszy od 1 lutego aż do odwołania: dla Warszawy z okolicą 24.700 mk., dla Łodzi z okolicą, Zagłębia i Kresów Wschodnich 21.000 mk., dla wszystkich innych miejscowości 17.500 mk. — za 1 godz. tygodniową rocznie dla wszystkich nauczycieli bez wyjątku.

Włóścianie dla repatryantów.

Włóścianie wsi Przybysławice ziemi radomskiej zebraли na repatryantów 5000 marek. — Gdyby wieś polska chciała pójść cała za tym przykładem, zebrałby się fundusz tak potrzebny na ratunek wracających w wielkiem utęsknieniu do rodzinnej ziemi.

Bal w misji francuskiej.

W sobotę w pięknie udekorowanych barwach francuskimi i polskimi salonaem misji francuskiej w Warszawie odbył się bal, wydany przez szefa i oficerów misji. Na bal przybył Naczelnik Państwa, minister spraw zagr. Skirmunt, poseł francuski Panafieu, prezes rady miejskiej Baliński, wiele osób ze świata dyplomatycznego, generalicya i inni. W miłym nastroju bal przeciągnął się do rana.

Romain Rolland przeciw metodom bolszewickim

P. Romain Rolland ogłosił sensacyjny list otwarty do p. Henryka Barbusse'a. Jest to odpowiedź na list p. Barbusse'a, który zarzucał p. Rollandowi odstępstwo od komunizmu. W odpowiedzi tej zwróconej do kierownika grupy „Clarke” we Francji czytamy następujące znamienne oświadczenie: „Militaryzm, terror policyjny i gwałt nie stają się dla mnie święte przez to, że są narzędziem dyktatury komunistów, a nie plutokracji... Teraz bardziej, niż kiedykolwiek, twierdząc: nieprawdą jest, iżby cel mógł uświęcać środki... To oświadczenie p. Rolland'a zasługuje na tem większą uwagę, że dalej wyraża on hołd dla Lenina, pisząc: „Lenin — to jedyny człowiek w partyi, który ma niezależność sądu, lecz jest to silny człowiek, który zamknął się w swem doktrynerstwie i w murach Kremlina. — Dokola niego widzę tylko wykonawców i muszę powiedzieć do nich: „Komuniści, bądźcie wolnymi ludźmi!”

Gazeta rosyjska kosztuje 2.000 rubli.

Stosunki prasowe w Rosji stały się obecnie bardzo ciekawe. W Moskwie chłopcy, sprzedający gazety na rogach ulic, zarabiają po 20.000.000 rubli, sprzedając gazetę po 2000 rubli. Do niedawna jeszcze gazeta „Izwjestija” rozdawana była darmo na ulicach Moskwy, obecnie jednak bolszewicy pozwalili na sprzedawanie jej. Pierwszego dnia chłopcy sprzedali tej gazety 80.000 egzemplarzy, ale już następnego dnia spadła do 1000. Niewielu tylko przechodniów pozwolić sobie mogło na zakupienie gazety, a chłopiec sprzedawca był w prawdziwym kłopotcie, co zrobić z milionami rubli, których do żadnej kleszeni zmieścić nie był w stanie.

Okręt polski na pacyfiku

Na wodach Pacyfiku ukazał się okręt pod polską flagą. Jest nim statek „Hanamet” o pojemności 3306.39 tonn (brutto) i 1991.40 tonn (netto). Będąc statkiem towarowo-pasażerskim posiada „Hanamet” poza tem własne chłodnie, specjalnie doosowane do przewozu dużych zapasów mrożonego mięsa. Uprzednio powiewała nad tym statkiem flaga amerykańska. Sztafendarz wiaździsty Stanów Zjednoczonych ustąpił miejsca naszemu białemu orłowi z chwilą, gdy w drodze sprzedaży „Hanamet” stał się własnością Polaka p. Gruenblatta, Warszawianina.

Nowy komendant policyi państwowej?

(Rokowania z dyr. policyi Reinlenderem).

Warszawa (tel. Stef.). Wczoraj odjechał do Lwowa dyr. policyi lwowskiej, dr. Reinlender, odbywszy tutaj bezre konferencye tak z przedstawicielami rządu, jak i z kołami poselskimi.

W dobrz poinformowanych kołach opowiadają, że dr. Reinlender otrzymał oprócz propozycji objęcia województwa lwowskiego, także pro-

pozycję „bi-cia stanowska głównego komendanta policyi państwowej na całą Polskę.

Rokowania z dr. Reinlenderem są w toku. Powołanie dr. Reinlendera na bardzo odpowiedzialne i trudne stanowisko głównego komendanta policyi państwowej oznaczałoby zmianę ustroju policyi w państwie i zapowiadałoby prze prowadzenie szeregu reform.

Dowcip karnawałowy.

Pod powyższym tytułem zamieścił poznański „Głos Poranny” następującą notatkę: Kuchnia akademicka, prowadzona przez amerykańską sekte metodystów, w której stołuje się 150 niezamożnych studentów, płacąc za śniadanie 10 mk., a za obiad 30 mk., otrzymała cyrograf na podatek „dochodowy” w wysokości 300.000 (dostownie trzystu tysięcy) marek. Mamy nadzieję, że sprawą tą zajmie się zawczasu instancja miarodajna i nie dopuści do zamknięcia tej użytecznej instytucji z winy dowcipnej lub też nieświadomionej strony.

Porządki na kolejach niemieckich.

Narzekamy na koleje polskie i istotnie wiele jest powodów do skargi. Jeżeli jednak pociechą w nieszczęściu jest nieszczęście innych, to śmiało pocieszyć się możemy. Bo oto, co donoszą gazety niemieckie o porządkach w Niemczech: W ubiegłym roku musiał rząd kolei niemieckich zapłacić więcej niż 600 milionów marek odszkodowań za kradzieże, popełnione na kolejach. W ostatnim 13/4 roku wydano 13.000 pracowników personalu kolejowego za nieuczciwość.

Zamordowanie 72-letniej staruszki.

(d) Z Bóbrki donoszą, że onegdaj w Brzozdowcach zamordowano w celach rabunkowych Anielę Małańczukową, liczącą lat 72. Prowadzący dochodzenia starszy posterunkowy Wiśniewski i posterunkowy Nowicki wyśledzili morderców i aresztowali ich. Są to Władysław Wereszczyński i Filip Lulka, obaj z Brzozdowic. Odstawiono ich do sądu w Bóbrce.

Ślub przed rozstrzelaniem.

W Łodzi skazany na śmierć handyta 27-letni Władysław Barczak prosił o pozwolenie na ślub z narzeczoną. Wezwano przeto o pomocy księdza i „panna młoda” jako jeszcze nie pełnoletnia uzyskała na ślub zezwolenie rodziców. — Przy ceremonii ślubnej asystował prokurator, który też potem był obecny na egzekucyi. Młoda para przeżyła z sobą po ślubie razem 4 godziny, poczem nad ranem nastąpiło rozstrzelanie.

Stan pogody.

Komunikat o stanie pogody wydany w poniedziałek 20 lutego 1922 roku o godz. 8 wieczór według danych Państwowego Instytutu Meteorologicznego w Warszawie.

Stan atmosfery: W ciągu doby pogoda w Polsce kształtowała się pod wpływem obszaru niskiego ciśnienia nadejście z nad Islandyi, a ogarniającego już i Polskę.

Pod wpływem ciepłych i wilgotnych wiatrów południowo-zachodnich temperatura wzrosła ponad 0 stopni (choć nocą miejscami zwłaszcza na południu i wschodzie kraju notowano przymrozki) i w wielu miejscowościach padał topiący zaraz śnieg.

Nad Bałtykiem i w Skandynawii położonych podobnie jak Polska w przedniej części niżu, była pogoda pochmurna, dżdżysta (śnieg) i mglista, a na zachodzie Europy (Anglia i Francya) notowano zachmurzenie zmienne, oraz temperatury nieco wyższe, bo dosięgające nieraz 10 stopni powyżej punktu zamarzania.

Kraków 8 godz. wieczór: Ciśnienie 757⁶, temperatura +2¹ maximum +4⁰, minimum -2¹, pochmurno.

Prognoza na wtorek: Dżdżysto i łagodnie, potem nieco pogodniej, silniejsze wiatry zachodnie.

Z TEATRU J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj wraca na afisz „Klatwa” Wespiańskiego, której przedstawienia wśród największego sukcesu przerwano w grudniu zeszłego roku. Obsada niezmienniona. We środe „Horszyński” z pp. Kacieką, Nosarzewską, Białkowskim, Sosnowskim oraz Jednowskim, który po krótkiej niedyspozycji wraca do roli hętmana. Na sobotę przygotowuje się premiera pt. „Dzieci ziemi”.

Z MIEJSKIEJ OPERY komunikują nam: Jedna z najbardziej popularnych i lubianych oper Verdięgo „Trubadur” dana będzie dziś w obsadzie premierowej z świetnym gościem warszawskim p. Narożnym w roli Luny. Opera ta przysła była na premierze z uznaniem i ma zapewnione powodzenie.

Z TEATRU „NOWOŚCI” Występ Stefana Turckiego w „Krowoderskich Zuchach” okazał olbrzymie powodzenie. Publiczność rzeszystymi oklaskami przyjmowała autora oraz wykonawców: Anielę Kolman, Czernekównę, Wolińskiego i Koszutańskiego. Stefan Turcki wystąpi gościnnie jeszcze 3 razy tj. we wtorek, we środe i we czwartek. Boda to ostatnie trzy przedstawienia „Zuchów”. W sobotę w „Nowościach” pierwszy wieczór humoru i piśni. Program zapowiada pierwszorzędnych wykonawców, których nazwiska wkrótce podamy.

Z TEATRU „BAGATELA” komunikują nam: Dziś po raz pierwszy francuska tursa w trzech aktach Jerzego Feydeau pt. „Opiekui sie Amella”, jeden z najpopularniejszych utworów teatralnych pelen francuskiej pikanteryi. Reżyserya spoczywa w doświadczonych i niezawodnych rękach p. Nowackiego, a występuje w niej pp. Orwid, Bruczoła, Trojanowska, Kowalikówna, Brzeski, Berski, Kosciński, Zbucki, Fritsche, Ratschka, Wysocki, Kliszewski, Wesolowski i in. Sztuka grana będzie przez cały ten i następny tydzień.

DRUGI KONCERT ZYGMUNTA FEUERMANNA. Z powodu niezwykłego zainteresowania i entuzjazmu publiczności, z jakim spotkał się pierwszy występ znakomitego artysty, którego krytyka berlińska i wiedeńska postawiła jednogłośnie na równi z talentem Burmestra i Hubermana — odbędzie się drugi koncert świętego skrzypka w sobotę, dnia 4 marca w wielkiej sali Starogo Teatru. Sprzedaż biletów w księgarni Krzyżanowskiego odbywa się wyjątkowo szybko.

(d) **CZYJA MASKA?** Na sobotniej reducie artystów teatru im. Słowackiego znaleziono nową jedwabną maskę czarną. Ceną tę rzecz można odebrać w redakcyi „Gonia Krakowskiego” między godziną 1 a 2 w południe.

(d) **UMYSŁOWO CHORA.** Wczoraj na torze kolejowym na Zabłociu policya przytrzymała umysłowo chora kobietę. W policyi podała ona, że nazywa się rzekomo Marya Baciak i pochodzi z Przeworska, gdzie ma mieszkać jej mąż Błażej. Oddano ją do aresztów miejskich, gdyż szpital im. św. Łazarza odmówił przyjęcia ze względu na brak miejsca.

(d) **GDZSZUKANY DEZERTER I FALSZERZ.** Sfery wojskowe wiele kłopotu miały z żołnierzem Tadeuszem Sternalem, który falszował dokumenta wojskowe. Gdy sprawa ta wyszła na jaw, Sternal zdezerterował z pułku i sprytnie ukrywał się przez czas dłuższy. Wczoraj nadkomisarz Girtler wraz z wywiadowcami Symotukiem i Szcześciom zdołał go przyaresztować. Sternal odstawiony będzie do sądu wojskowego.

(d) **SŁUŻĄCA ZŁODZIEJKA.** Od niejakiego czasu u Gizeli Braut, zamieszkałej przy ul. Miodowej 10, służyła Katarzyna Juszcak z Miodówki. Gdy onegdaj chwilowo była sama w mieszkaniu, na szkodę swojej służbodawczyni skradła dwa metry materyi i dwa zaklęty, poczem zbiegła. Policya odszukała ją i zamknęła w areszcie.

(d) **WŁAMANIE DO KANCELARYI ADWOKAC. KIEJ.** Jakiś rzezimieszek nie oszczędził wczoraj nawet kancelaryi adwokackiej. Oto wieczorem włamał się do kancelaryi adwokata dra Józefa Glejtzmana, młszcząc się przy ulicy Grodzkiej 39, z której zabrał futro męskie, czarne, krótkie, podbite ichórzami, z kołnierzem selskiowym, czarny aneglez, taką zarzutkę i trzy marynarki. Dochodzenia policyjne w tej sprawie są w toku.

(d) **KRADZIEŻ WŁOSÓW KOŃSKICH.** Antoni Hausner, handlarz koni na Zabłociu, ma swój

Od wtorku 21 do niedzieli 26 lutego 1922 r.

„DUBROWSKI”

wzruszający dramat w 6 aktach, według powieści Aleksandra Puszkina.

Prawy charakter i miłość w walce z niesprawiedliwością. — W głównej roli niezrównany **JOZEF RUNICZ**

KRAKOW — ULICA SW. GERIRUDY L. 5 — KRAKOW

magazyn w rzeźni miejskiej w Podgórzu. Do tego magazynu onegdaj włamał się jakiś sprawca i ukradł z niego 250 kilogramów włosów końskich, wartości 600 tysięcy marek. Policji udało się ująć sprawcę tej kradzieży. Jest nim Jan Piechota, liczący lat 38, zamieszkały przy ulicy Rękawka 5. Piechota aresztowany w własnym mieszkaniu musiał pisać uład się do aresztu „Pod telegrafem”.

(d) **NIE UDALA SIĘ SZTUCZKA.** Przed dwoma dniami aresztowano na ulicy andrusa za kradzież kieszonkowa, który w policji podał, że nazywa się Leon Barszczyk. I byby Barszczyk już odstawiony do sądu pod tem nazwiskiem i jako po raz pierwszy pociągnięty do odpowiedzialności za kradzież, łagodniej ukarany, gdyby nie przypadek. Oto w aresztach Barszczyk spotkał się z nadkomisarzem Girtlerem, który w nim rozpoznał niebezpiecznego kieszonkowca Władysława Włodkę. Wobec tego Włodek „dolinarz” otrzyma surowszą karę, bo odpowiadać będzie także za inne grzechy i podanie fałszywego nazwiska.

ŚWIECIE N. W. (POMORZE). Utworzyło się tu Tow. z ogr. por. pod Firmą „Optima” Pierwsza Pomorska Fabryka atramentu, tuszu, laku, gumy itd. które przejęto drogą kupna firmę „Atrament Polski” T. z. o. p. w likwidacji. Kapitał zakładowy nowej Spółki wynosi 4 miliony marek. Zarząd tejże stanowią pp. Ludwik Rządkowski i Władysław Ciżnicki jako dyrektorzy, i p. Szymon Ciżnicki jako prokurent. Firma produkuje wszelkiego rodzaju atramenty, tusze, laki do pieczętowania listów i gumy biurowe. W projekcie jest otwarcie dalszych oddziałów dla fabrykacji ołówków, farb akwarelowych i olejnych, pasty na obuwie i innych przetworów chemicznych.

Z SZEROKIEGO ŚWIATA.

*** POLSKIE KONSULATY NA SŁOWACZYŃNIE.** W Koszycach rozpoczął już urzędowanie polski konsulat, którego zakres działania obejmuje całą Słowaczyznę i Ruś Zakarpacką. Również w Preszburgu ma powstać w dniach najbliższych polski konsulat.

*** B. SZEF SZTABU WĘGERSKIEJ ARMII** narodowej generał Berzeviczy zmarł nagle w Budapeszcie na udar serca.

*** ŚMIERĆ WDOWY PO CARZE ALEKSANDRZE.** W Nizy zmarła w wieku 76 lat wdowa po carze rosyjskim Aleksandrze II. Zmarła z domu Doigorki, była drugą żoną cara.

RUMUŃSKI REKORD LOTNICZY. Rumunia prowdzi jak wogóle wszelkie państwa kulturalne spis rekordów narodowych. „Adverul” w Bukareszcie donosi, że rumuński rekord wysokości z dwoma pasażerami ustanowił pilot Georgescu Alexandru posługując się płatowcem Bregnet. Osiągnął on z dwoma pasażerami co 3 i pół godziny wysokość 6520 m. Kiedyż my rozpoczniemy listę polskich narodowych rekordów. 4 lata wolności powinny wystarczyć na zapoczątkowanie jej, a tu jednak nic podobnego. Czas najwyższy aby o tem pomyśleć.

MASZYNA, KTÓRA PALI FAJKĘ. „Adolphus” pozyskał fajkę mnóstwo nowych zwolenników. Właściciel palaczom rzeczą, że przepalenie nowej fajki nie należy do przyjemności i zanim drzewo przesłabnie należycie dymem, taka fajka jest raczej plagą niż przyjemnością. „Adolphus” to wynalazek londyńskiego handlarza tytoniu, który przed czterema laty ustawił ten przyrząd w swoim sklepie na Duke Street, gdzie każdy może nową fajkę oddać do przepalenia. Aparat ten jest tak uregulowany elektrycznością, że ciągnie dym i cmi jak wytrawny palacz i zużywa napchany do fajki tytoń do ostatniego zdęcia.

KAWIOR W BERLINIE. Aeroplany bolszewickie przywoziły do Berlina kilkadziesiąt kilo kawioru, który tam sprzedawano po 6000 marek niemieckich za funt (pół kg.).

ZE SPORTU.

„WISŁA” A DRUŻYNY FRANCUSKIE. Towarzystwo sportowe „Wisła” zgłosiło się do francuskiego Związku Piłki Nożnej z prośbą o nawiązanie ścisłych stosunków sportowych, przez przysłanie do Krakowa jednej z pierwszorzędných drużyn footballowych francuskich. Spodziewać się możemy w niedługim czasie przybycia francuskiej drużyny po raz pierwszy do Polski, co ze względu na obecne stosunki polityczne będzie kolosalnem dla polskiego sportu pusem. Interpelowany bowiem Polski Związek Piłki Nożnej przez Związek francuski gorąco poparł prośbę Towarzystwa Sportowego „Wisła”, najstarszego w Krakowie i jednego z pierwszoklasowych.

— DRUŻYNA WĘGERSKA W POLSCE. Budapeszteński klub footballowy V. A. C. wyjeżdża w czasie świąt Wielkanocnych do Polski, gdzie rozegra szereg matchów z polskimi drużynami. I tak: 4 kwietnia grać będzie V. A. C. w Bielsku, 16 i 17 w Lwowie, 19 zaś kwietnia w Krakowie.

— MISTRZOSTWO PARYŻA NA ROK 1922 w piłce nożnej zdobył klub Red Star. W czasie ostatnich rozstrzygających zawodów tego klubu przeciwko drużynie Olympique obecnych było przeszło 15000 widzów. Red Star osiągnęła zwycięstwo w stosunku 3:2 (2:0). Na wiosnę grać będzie Red Star w Pradze.

— MATCH FOOTBALOWY ANGLIA—SZWAJCARSKA rozegrany zostanie jeszcze w bm. w Norymberdze, 9 kwietnia odbędzie się w Medyolanie zawody Włochy—Finlandya.

Nowy kurs polityczny Watykanu

Warszawa (tel. M.). Papież zamierza wydać encyklikę, w której zezwoli katolikom włoskim na działalność polityczną pod warunkiem, iż kler zachowa zupełne posłuszeństwo wobec biskupów.

— 000 —

Uroczyste posłuchanie u Piusa XI

Rzym (AW). Pius XI przyjął w niedzielę na uroczystem posłuchaniu całe ciało dyplomatyczne, uszczelnione przy Watykanie. Imieniem dyplomatów przemówił poseł hiszpański. W odpowiedzi na przemówienie jego wspomniał Ojciec Święty, że niedawno to czasy, kiedy On sam był w Warszawie tłumaczem życzeń tamtejszego ciała dyplomatycznego wobec Naczelnika Państwa polskiego. Ojciec Święty podniósł konieczność zabezpieczenia prawdziwego pokoju światowego, poczem udzielił wszystkim zebranyemu swego papieskiego błogosławieństwa.

Wymiana depesz między Papieżem a Naczelnikiem państwa

Warszawa (PAT). Z okazji wstąpienia na tron papieski Piusa XI Naczelnik Państwa wystosował do Jego świątobliwości w dniu 8 lutego depeszę następującej treści:

„Jego świątobliwość Pius XI. Jestem głęboko wzruszony i z wielką Opatrznością, która powołała na tron Świętego Piotra tego, który w charakterze reprezentanta Kościoła Świętego był świadkiem tylu wydarzeń, związanych ściśle z naszym tytłem narodowym, poczynawszy od wielkich dni, które uświęciły naszą wolność poprzez ciężkie przejścia prześladowania aż do zwycięstwa. W poczuciu głębokiej radości podpieszam wyrazić Waszej świątobliwości moje najszczerze życzenia i synowskie przywiązanie narodu polskiego, który wraz ze mną pragnie wyrazić Ojcu Świętemu swój szacunek i wierność, wierząc, że i nadal będzie doświadczał dobrodziejstwa Jego Ojcowskiej zyczliwości. (—) Piłsudski.

Odpowiedź Ojca Świętego brzmi: „Jego Ekscelencya Naczelnik Państwa Piłsudski:

Głęboko wzruszony szlachetnem uczuciem i życzeniami, które Wasza Ekscelencya raczyła mi wyrazić w imieniu waszem, jak również w imieniu narodu polskiego, przesyłamy mu wraz z naszym szczerem podziękowaniem życzenia pomysłności dla Jego Ojczyzny i zapewniamy Go o błogosławieństwo i ojcowskiej zyczliwości, którą żywię dla N-ego i dla Jego drogiego kraju”. (—) Pius papież.

Uwaga! Ważne!

Z powodu zmiany stosunków rodzinnych tanie do sprzedania i zaraz do objęcia:

1. **Restauracja**, dom piętrowy masywny, murowany, 5 pokoi: na piętrze, sala do zabaw z urządzeniem i 6 morg dobrej ziemi za cenę 4,000.000 Mk.
2. **Fabryka wód mineralnych** z urządzeniem, dom mieszkalny piętrowy, 14 morg ziemi, dwa konie i krowa za cenę 2,500.000.

Blizszych informacji udziela: **Józef Gościński, Kraków, ul. Pawia 6 (Hotel Warszawski).**

VIII. Koncert Symfoniczny Związku muzyków polskich.

Trudy pracy karnawałowej nie ostudziły zapалу naszych muzyków dla wielkiej sztuki, skoro na onegdajszym VIII koncercie, stanęli na estradzie w pełnym niemal komplecie, by wobec sympatycznego gościa znakomitego wiolonczelisty wiedeńskiego, godnie zaprezentować stowarzyszenie. Solista produkcji p. Paweł Gruemmer, którego mrozy i zawieje przytrzymały we wschodniej Małopolsce, wziął udział w wykonaniu dwu koncertów: a to nieznanego w programie „Koncertu” Haendla oraz „Koncertu smol” Saint-Saensa. Zbytecznym byłoby rozwodzić się dziś ponownie na temat „Gościa” nad zaletami przepięknej gry koncertanta. Uczyniliśmy to już przed paru tygodniami, zdając sprawę z jego recitalu własnego. Niepodobna jednak nie zaznaczyć, iż świetnem ujęciem stylu klasycznego, miękkim rysunkiem spokojnej linii melodyj, przy dyskretnym i nacechowanym dużym smakiem użyciu techniki, wywarł olbrzymie wrażenie na przepelniającem salę audytorjum. Niemniej francuska charme, której tyle w przepięknym utworze Saint-Saensa znalazła w p. Gruemmerze doskonałego i pełnego zrozumienia ducha jej, odtworzył.

Produkcję rozpoczęto tańcami na temat ludowych pieśni włoskich „Danze piemontesi” Sinigaglii utworem zagranym z werwą karnawałową, szczególnie w części drugiej a zakończono poematem symfonicznym „Mazepa” Liszta.

Produkcję przewodził dyr. Walewski, z tą werwą i ujęciem ogólnego tonu artystycznego, jaki cechuje jego pracę dyrektorską. Szczególne uznanie należy się za staranne przeprowadzenie akompaniamentu p. Gruemmerowi do Koncertu Haendla. Przy całym jednak uznaniu dla talentu p. Walewskiego, mam jednak trochę żalu za słabe zainteresowanie się utworami polskimi, podobnego typu jak utwór Sinigaglii lub też utworami nieznanymi nam muzyków polskich. O jednym z takich Maleszewskim nadeszły niedawno wysoce pochlebne wieści ze Lwowa (dr Chyliński w „Słowie polskim”) oraz z Warszawy, gdzie utwory tego muzyka wykonano z dużem powodzeniem. Sadzę, że wypożyczenie nut od jednej z orkiestr, które je już reprodukowały, nie przedstawiałoby zbyt wielkich trudności a publiczność słuchając utworów potentatów innych, zmuszonaby była posłuchać także i polskich. **Stanisław Bursa.**

Ruch giełdowy.

Lwów (PAT) Giełda lwowska. Ruble carskie serki: 225—325 Ruble carskie po 500: 170—220, drobne 80—100, Ruble dumskie tysiączki: 35—45. Franki francuskie 300—315, Franki szwajcarskie 660—700, Funt sterlingi 15500—16000, Dolar amerykański 3570—3670, Dolar kanadyjski 3250—3350, Marki niemieckie tysiączki 1675—1775, Korony czeskie 65—70, Austriackie stemplow. 0'58.

Warszawa (PAT) Giełda warszawska. Waluty. Dolar Stanów Zjednoczonych got. trans. 3665—3650, sprzedaż 3685, kupno 2645 Gdansk czeki trans. 17'50, 17'25, Berlin czeki trans. 17'55, 17'25, Londyn czeki trans. 16200—16360, Nowy Jork czeki trans. 3650—3685, sprzedaż 3705, kupno 3665, Paryż czeki trans. 325—332 i pół, Praga czeki trans. 70'50, 70 i trzy czwarte. Zurych (PAT) Końcowe kursy dewiz. Berlin 2'63, Nowy Jork 5'14, Londyn 22'54, Paryż 47, Medyolan 25'70, Praga 9'70, Budapeszt 0'77, Warszawa 0'14.

Nadesłane.

W pierwszą bolesną rocznicę śmierci śp. **Jana de Ville'a** Podpułkownika Wojsk Polskich, zmarłego dnia 22 lutego 1921 r. odbędzie się

Nabożeństwo Żałobne

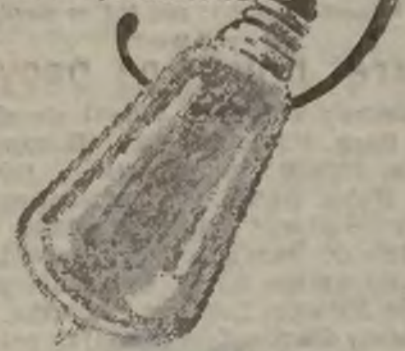
w kościele św. Floryana 22 lutego 1922 o godz. 8-ej rano, na które zaprasza w smutku pozostała Rodzina

Romuald Wilusz

Oficer Wojsk Polskich z r. 1863 i Sybirak zasnął w Panu dnia 15 lutego b. r. w Drohobyczu.

Cześć Jego zasługom i pamięci!

Vertex
z ciągniętego drzewa
najtrwalsze lampki
oszczędnościowe

ZAKŁADY ELEKTRYCZNE „VERTEX”
WARSZAWA — MARSZAŁKOWSKA 98.

Wyjaśnienia i porady
w sprawach ogłoszeń zu-
pełnie bezpłatnie w Admi-
nistracji Kraków, Duna-
jewskiego 7. Telefon 2502.

OGŁOSZENIA

Administracja otwarta
od godziny 9—1 w połu-
dnie i od godziny 4—7
wieczorem.

Ostrzeżenie!

Niniejszem zawiadamiamy Szan. Kli-
jentele, iż od pewnego czasu ukazały
się w handlu towary, z opakowania,
jak również osteplowania nader po-
dobne do naszych. ustępujące im jednak bezwarunkowo co do gatunku.

W celu uniknięcia nieporozumień przy
nabywaniu naszych towarów, prosimy
uprzejmie o zwracanie baczonej uwagi na
markę fabryczną, której wzór podajemy.

Marka fabryczna.

Towarzystwo Akcyjne
**WIDZEWSKIEJ MANUFAKTURY
BAWEŁNIANEJ**

dawniej

8408

Heinzel i Kunitzer.

Wielki wybór majątków rycerskich,

folwarków, gospodarstw rolnych, kamienie i in-
teresów handlowych, przemysłowych, spedy-
torskich, willi, hoteli, restauracji, oberży, mły-
nów, interesów zbożowych, rzemieślniczych, piekar-
skich, instalacyjnych itp. itd. poleca i pośredniczy
w kupnie i sprzedaży sądowo zapisana firma:
Biuro komisowe „VICTORIA”
połączone z biurem prawniczym — pośrednictwo
majątków

JAN WITKOWSKI i Ska,
Września, Wielkopolska.

Zwracać się o informacje osobiście lub pisemnie
do Zastępstwa Biura komisowego „VICTORIA”
w Jarosławiu, ul. Dietriusza 17. vis a vis poczty.
Telefon 37, telegramy: Małopol Jarosław.

Firma posiada nadto swoje oddziały w Poznaniu,
Toruniu, Koninie kaliskim i Pleszewie. 8418

Makę z płatków ziemniaczanych
płatki ziemniaczane
makę kukurydzową **kupię**

Oferty uprasza się pod „Makę” do Admi-
nistracji „Goniec Krakowski”. 8378

Nowo otwarta pracownia 8417

**OPTYCZNO-MECHANICZNA
TEODORA TOMASZKIEWICZA
KRAKÓW, ULICA FLORYANSKA L. 30**

(wejście przez stoa)

przyjmuje wszelkie reperacje w zakres optyczny i elektro-
mechaniczny wchodzące, jak: aparatów lekarskich, przyrządów
mierzających, mikroskopów, barometrów, lornetek, binokli,
okularów wszelkiego rodzaju. - Urządzenie dzwonek i telefonów.
Wykonanie punktalne. Ceny umiarkowane.

Reimscheideowskie

PILY do gatow i tartakow,
taśmowe i tarczowe (do cyrkularki)

Różne siekiarki, młoty do cechowania drzewa,
pilniki do ostrzenia pił, pierwowzorzone szlifarki do
pił, oliwarki, smarownice do wazelin, obmacza-
swidry do gwintów i kute gwoździe.

Wszelkie narzędzia do przemysłu drzewnego
stałe na składzie. 5584

BIRO & COMP., Wiedeń I.,
Liesenberggasse 6.

Telefon 583 i 11525. Adres telegr. Biróság.

**NAJLEPSZE
NASIONA
KWIATOWE, WARZYWNE
I GOSPODARCZE**

**SKŁAD NASION: EDMUNDA
LWÓW RIEDLA**
AUTOWSKIEGO I S.

Cenniki na żądanie wysyłam odwrotnie. 8418

**KTO CHCE KUPIĆ
TOWARY?**

Po najniższych znanych cenach, niech napisze, lub
przyjeżdżając do ŁODZI, uda się do składu fabrycznego

M. Bryl, ul. Piotrkowska Nr. 56.
w podwórzu III wejście.

Gdzie są do nabycia w resztkach i w sztukach białe
i kolorowe płótna na bieliznę i pościel, towary na
wasy i poszwy, flanela, barchany, czaji, chustki,
pończochy, obrusy, koldry, również szewcety, sukna,
karty i welny na damskie i męskie ubrania, ko-
stymany, płaszcze i suknie i wiele innych towarów.

Uwaga! Wysyłam pocztą za zaliczką odcinki
i resztki w każdej ilości po otrzymaniu
załatku. Cenników i próbek nie wysyła się. 6232

**Fabryka Puzek Blaszanych
A. FEFFER**

Warszawa, ul. Żelazna L. 69 a,
Telefon 182 68 poleca Telefon 182-68

Pudełka do pasty wszelkich rozmiarów,
Puszki do zaprawy 1/2 funt. i 1 funt.,
Puszki do kleju,
Puszki do farb hermetycz. zamknięciem,
Puszki do konserwowania mleka,
Puszki do cukierków różnych wielkości,
Flaszeczki blaszane do płynów na czyz-
czenie metali. 8387

Towar stałe na składzie.

Specjalny oddział wyrobów różnych kuchenek
naftowych, benzynowych i spirytusowych. 183

Poszukujemy zaraz na stanowisko poważne:
Samodzielnego karmelkarza

specjalistę karmelu, obeznanego dokładnie z wy-
robem karmelków.

Laboranta wytrawnego

z kilkoletnią praktyką. Zgłoszenia z odpisami świa-
dectw i podaniem wymagań uprasza

Ed. Litwiński

Tow. z ogr. por. 8354

Parowa fabryka cukrów deserowo-czekoladowych,
karmelków i marmelad

Poznań, ulica Warszawska 9/10.

Ważne dla wszystkich!

Mamy możność przez czas ograniczony wysłać każdemu, kto przyśle nam swój
adres, pocztą za zaliczeniem

1) 3 metry materiału „Angie” na ubranie męskie za **7000 Mk.**

„Angie” jest to materiał w wyższym gatunku, bardzo trwały, efektowny, o wy-
robie jedwabno-miękkim, w drobniutkie krataczki niezbędny dla każdego z Panów,
który pragnie zaopatrzyć się na sezon wiosenny i letni w eleganckie ubranie.
Kolor granatowy, zielony, brązowy, szary, popielaty, wiśniowy (angielski) i ko-
werkolowy.

2) Tenże materiał specyslnie na kostjomy damskie 3 metry za **7.500 Mk.**

3) 3 metry materiału „Wiktorya” na ubranie męskie za **4300 Mk.**

Wiktorya jest to materiał praktyczny, moeny i bardzo ładny na ubranie dla częstego
użytku we wszystkich najmodniejszych kolorach, jak również i w czarnym.

4) Tenże materiał na kostjomy damskie za 3 metry **4.500 Mk.**

5) Kupon na spodnie. Elegancki materiał na spodnie za 3000 Mk. Romiar największy.

6) Sztuczki na damskie bluzki półwełniane z jedwabiem we wszystkich kolorach
po **1.250 Mk.**

7) Chustki „Zofia” rozmiar 12x4 bardzo ładne i niezbędne dla każdej kobiety po
1.500 Mk.

BEZ WSZELKIEGO RYZYKA! Kupujący niczem nie ryzykuje, gdyż jeśli towar się
nie spodoba, takowy przyjmuję z powrotem i zwracam pieniądze. Opakowanie
i koszty pocztowe na rachunek kupującego. Przy zamówieniu 4 odcinków, opa-
kowanie i koszty pocztowe na nasz rachunek. 8111

Adres: Skład sukna I. BERNSTEIN, Białystok, Kościuszki 3 c.

POLSKI DOM HANDLOWY W GRODNIU
BRYGIDZKA 7. TEL. 247.

Adres telegraf. czny: POLHANDEL GRODNO.

Dostarczamy każdą ilość siana prasowanego pierwszej
jakości i słomy po cenach umiarkowanych i na dogodnych
warunkach płatniczych. 8410

Kierownik mydlarski

inteligentny, na stałą posadę, również młody

Chemik-Analityk

poszukiwani

8409

przez Spółkę Akcyjną Fabr. Przetw. Tłuszczowych w Łodzi dla
nowocześnie urządzonego oddziału mydlarskiego z rozczepianiem,
chłodzeniem mydła i zgęszczaniem gliceryny.

Zgłoszenia z wyczerpującymi szczegółami przy muje Tow. Akc.
„Reklama Polska”, Łódź, Nawrot 1 a, sub „Mydło”.

DROBNE OGŁOSZENIA

WOLNE POSADY

Poszukuje się inteligentnej, bony, władającej językiem niemieckim i umiejącej szyć, do trojga dzieci. Zgłoszenia pod „Bona” do Admin. Gońca Krakowskiego.

POSADY SZUKAJA

Zajęta jakiegokolwiek poszukuje zaraz inteligentną pannę, na chętniej z utrzymaniem i mieszkaniem. Zgłoszenia do Admin. Gońca dla „H. P.” 8599

APELMISTRZ, zdolny muzyk i energiczny dyrygent, równocześnie jako pierwsza siła skrzypki i kornecista, rutynowana siła kancelaryjna, zmiernie chętnie posadę od 1-go marca, względnie 1 kwietnia. Zgłoszenia p. z. „Kapelmistrz” do Admin. Gońca. 8400

Wyścigowy szofer, inteligentny węgier, z nauką praktyczną i teoretyczną na auto torowe poszukuje posady. — Oferty pod „Wyścigowy” do Admin. Gońca Krak. 8344

Stenotypistka polsko-niemiecka, pisząca na maszynie z dłuższą praktyką biurową, przyjmie posadę od 1 marca. Zgłoszenie do Adm. Gońca pod „Energiczna”. 8284

SPRZEDAŻ

Z powodu choroby sprzedam mój nowoczesny urządzonej kabiną trzydziestu dla pań i panów, oraz skład towarów perfumeryjnych i kosmetycznych. Takowy znajduje się w najlepszej części miasta kąpielowego w Łowrocławiu (Wielkopolsce) oraz mieszkanie prywatne o 3 pokojach i kuchni zaraz do objęcia. Cena kupna 2 miliony marek. Łaskawie zgłoszenia uprasza się nadsyłać pod adresem Leon Kuźniar, fryzjer, Inowrocław (Wielkopolska). 8367

DU SPRAZEDANIA zaraz WYBUK BUCIKI LAKIEROWE Nr. 28 całkiem nowe i PÓTBUCIKI CZARNE Nr. 36. Wiadomość: Administr. „Gońca Krakowskiego”, ul. Długa 7, 1-p.

Klubowy garnitur, kanapki rozkładane, otomany, kuba, sypialnia kompletna do sprzedania. Kopernika 24, tapicer. 8416

MATRYMONIALNE

Pregnie poślubić starszą pannę lub wdowę inteligentną, zdrową, sympatyczną i prawego charakteru starszy kawalec, neofita, urzędnik ze studiami akademickimi. — Zgłoszenia do Admin. Gońca pod „Nadzieja”. 8401

Kawaler 35-letni, dobry, przy stojny, mający trochę gotówki, ożeni się z panną lub wdową posiadającą jakiś interes z którego przy wspólnej pracy dałoby się wyżyć. Zainteresowana proszę adres Janowi Kaczmarczykowi, stacja Miechów, ziemia Kielecka (dom Ogrodnika). 8398

Z panną ze ster inteligentnych nawiąże korespondencję niemiecko-polską w celu matrymonialnym. Zgłoszenia pod „L. F. J.” do Adm. Gońca Krakowskiego. 8402

Do wynajęcia na zawsze, słoneczny, pięknie umeblowany pokój z waznikami wygodnymi. Warunek poślubienia młodej i przystojnej właścicielki. Zgłoszenia pod „Gdy w sercu wiosna budzi się” do Admin. Gońca. 7066

Mężczyzna starszy, samotny, uczciwy, inteligentny, jeżeli pragnie mieć kobietę wolną, z dobrym sercem za towarzyszkę stałą jako gospodyni albo żonę, raczy skierować zgłoszenia: Bronisława Kubanowa, Bełz. 8345

ROZNE

Dam 100.000 Mk odszkodowania lub więcej i wysoki czynsz za zamianę dużego pokoju z piecem kuchennym w XIV Dz. na 1 lub 2 pokoje z kuchnią w pobliżu Śródmieścia. Łaskawie zgłoszenia z grzeźnościami tylko listownie: A. Dackow, Długa 5. 8412

Z współzagrą i kapitałem 200 tysięcy Mk przystąpię do jakiego interesu Piotr Jakubas, Pojałowice poczta Miechów (ziemia kielecka). 8307

Skradziono dowód osobisty i książkę odczucia wydaną przez P. K. U. Miechów na nazwisko Liny Jaskiewicz. 8392

Zgubiono kartę powołania wydaną przez P. K. U. Będzin i dowód osobisty na nazwisko Szymona Herbata. 8395

Dzieci! proście swych rodziców o Nuo Fosfatynę Galena jako odżywcza. Jest do nabycia w aptekach i drogeriach. 8175

Zgubiono papiery wojskowe na nazwisko Studziński Franciszek, Łeszkowice pow. Kłaj, które unieważnia się 8407

Skradziono papiery wojskowe na nazwisko Stanisław Petuński, Czernichówek. 8414

Zgubiono papiery wojskowe na nazwisko Goida Jan, nr. 1897 w Serakowie, które to unieważniam. 8415

Dwa obłzynie botere

Jeden w powiatowym mieście ka. Poznańskiego kolosalny nowy budynek w rynku przeszło 30 umeblowanych pokoi, restauracja, sala przedstawień, jazd, stajnie, lodownie, wodociąg, elektryczne oświetlenie, śliczny ogród, sklep kolonialny. Tak w obecnym stanie za 1,000,000 niemieckich marek lub polską walutę po kursie. Drugi na Pomorzu w mieście powiatu Swieckiego 30 ubikacji z ogrodem, urządzeniami za 4,000 dolarów. Majątek o dwóch folwarkach 580 mórg z łąkami lasem, inwentarzami, urownieniami oudenkami 1-szej klasy za 12,000 dolarów. Zgłoszenia do Tomasza Siepińskiego, Węgrowiec, rygoska 10 Poznańskie. 8333

Osoba umięjąca naprawiać bieliznę, poszukuje zajęcia w domach prywatnych. Ul. Felicjanek 25, 1. piętro front. 8364

Poszukuję samodzielnej pracy kucb rki-gospodyni. Zgłoszenia pisemne pod „Samośna” do Administracji Gońca Krakowskiego. 8385

Przyjmę zaraz na wai posadę nauczycielki w zakresie klas podpolitych. Zgłoszenia pisemne do Admin. Gońca Krakowskiego pod „Prywatna nauczycielka”. 7002

Kupno — sprzedaż

wszelkich towarów, specjalnie dla prowincyjnie łatwin najkorzystnie. 8330 „PEWNOŚĆ”

Dom komisowo-handlowy Kraków, ulica Długa 1. 43.

Złoty sztuczny do 400 Mk. złote mostki, połatanne Korony do 1400 Mk. gram. Srebro stołowe i platynę. Kupnie Spółdzielca Spółka Złotnicza, Krakow, Stradom 23 11 piętro. Sprzedaje słubne obrączki od 400 Mk. sztuka. 8325

Zdolna krawcowa szyje prywatnie garderobę damską i dziecięcą. Zgłoszenia pisemne do Adm. Gońca pod „Krawcowa”. 8292

Każdy kupiec

niech być na Targu Poznańskim 19-27 marca 1922.

Willa piękna

z ogrodem, urządzeniem, meblami oraz parcelą bndowlana przy ulicy Marszałkowskiej w Zakopanem do sprzedania. Blizszą wiadomość udzieli grzeźnościami Henryk Dobrowolski, Zakopane. 8412

NASIONA

ROLNE, PASTEWNE, OGRODOWE kielkowanie zagwarantowane

polecamy wagonowo i w partjach mniejszych

NAWOZY SZTUCZNE — NARZĘDZIA ROLNICZE

wysyłamy za zaliczeniem 8219 „ROLNIK KRAJOWY” WARSZAWA, JASNA 6. TELEFON Nr 159-96.

!! NA WIOSNE !!

Ubranie męskie i Kostium damski 4800 Mk.

Z powodu spadku cen wysyłam każdemu, kto przysła mi swój adres, 3 metry najnowszej eleganckiego materiału ubraniowego we wszystkich kolorach (gładkich) NA CAŁE UBRANIE MĘSKIE LUB KOSTYUM DAMSKI ZA 4800 Mk.

Materye ubraniowe Nr. B. w najnowszych drobniutkich krataczkach wszystkich kolorów i odcieni, również w kolorze „melange” (wiosenny) w lepszym gatunku

za 3 metry NA MĘSKIE UBRANIE LUB KOSTYUM DAMSKI 6900 Mk.

Towar pierwszorzędnej fabryki. Materye ubraniowe Nr. C i D we wszystkich odcieniach i kolorach w lepszym gatunku za 3 metry 7800 i 8600 Mk.

Sztuczki na męskie spodnie gładkie i w krataczkę po 1800 Mk., — lepsze po 2500 Mk.

Sztuczki na spodnie czysto wełniane, czarne tło z białymi paseczkami (do ubrań wizytowych i balowych) 1-15 mtr. za 4500 Mk., w lepszym gatunku 5800 Mk.

Sztuczki na damskie bluzki (półwełniane) we wszystkich kolorach po 1150 Mk. Sztuczki na damskie spodnice w najmodniejsze kraty lub pasy również gładkie we wszystkich kolorach po 2700 Mk.

Chustki duże rozmiar 160x160 cm. w najmodniejsze kraty lub pasy jasne i ciemne 1400 Mk. sztuka. — Chustki duże ciepłe balowa tenza rozmiar 3700 Mk. sztuka, czysto wełniane 5800 Mk.

Pięcienka kolorowe na koszule słowackie, fartuchy, ubranka dziecięce i t. p. 550 Mk. za 1 metr. Krawaty jedwabne kolorowe po 475 Mk. szt., jedwabne gładkie we wszystkich kolorach po 1100 Mk. szt.

KOWERKOT LETNI! Nowość sezonu! Na ubrania męskie sportowe, na damskie płaszcze letnie, na ubranka dziecięce 1500 Mk. za 1 metr.

KAMASZE MĘSKIE chromowe czarne, sznurowane, mechanicznej roboty, eleganckie najmodniejszego fasonu 5900 Mk. za parę. — Takie same w gatunku B. 7500 Mk., w gatunku C. 8900 Mk.

KAMASZE MĘSKIE chromowe sznurowane brązowe, wykwintnej eleganciej roboty 8900 Mk., lepsze 9900 Mk.

BUCIKI DAMSKIE czarne z wysokimi cholewkami (do 20 kólek) chromowe 6900 Mp. para, brązowe 7400 Mp. para.

BUCIKI DLA CHŁOPCÓW chromowe, czarne 4500 Mp. para. — DZIECIĘCIE brązowe, chromowe od Nr. 26 do 30 — 4800 Mp. para, od Nr. 30 do 35 — 5100 Mp. para.

UWAGA! Wszystkie kamasze i buciki są na obcasach z czystej skóry gwarantowanej. Przy zamówieniu proszę podać numer kamaszy lub bucików, albo przysłać w liście miarę.

TEKI SKORZANE.

TEKI DUŻE SKORZANE na 2-ch załkach (składając się) brązowe po 3200 Mk. i 3900 Mk. — Takie same czarne po 3800 i 4500 Mk.

PUGILARESY MĘSKIE podwójne i potrójne nawskroś skóra, czarne i brązowe od 900 do 3500 Mk. TONEBKI DAMSKIE skórzane, eleganckie, różnych fasonów we wszystkich kolorach 1100 Mk. sztuka, w lepszym gatunku 1600 i 2100 Mk.

Wysyła się bez zadatku przez pocztę z zaliczeniem. — Przesyłka i opakowanie na rachunek kupującego.

Bez wszelkiego ryzyka! Kupujący niczem nie ryzykuje, gdyż jeśli towar się niespodoba, to w przeciągu 14 dni od otrzymania towaru takowy odbieram z powrotem i zwracam pieniądze. Zamówienia adresować:

M. Bernstejn, Warszawa, Dzielna 25 G. K.

- Otrzymałem niezliczoną ilość podziękowań od klientów. Niektóre z nich niżej przytaczam: 1. Panie Bernstejn! Niniejszym dziękuję Panu za odebraną materye, która mnie bardzo zadowolniła. Plut. Pokłękowski Jan, Toruń, Ofic. szkół aeronaut., klasa III. 2. Witim M. Bernstejn, Warszawa. Materye na ubranie otrzymałem i jestem W. Panu złożyć podziękowanie za solidne załatwienie zamówienia i firmę W. Pana polecać będę i polecam. Przyuszczam, że o ile P. otrzyma zamówienie ze szpitala naszego, będzie P. łaskaw jako dla nas obrońców ojczyzny, najkorzystniej załatwić. Inwalda Franciszek Lecki, Szpital wojsk inwalidów, Kraków IX, Bronowice. 3. Sz. Panie! Poczynam się do miłego obowiązku złożyć Sz. Panu podziękowanie za rychłe przesłanie mi żądanej przesyłki. Z matery jestem całkowiec zadowolony. Michał Ciapka, Gorlice, Elektrownia, Zakłady chemiczne. 4. Sz. Panie! Za przyslaną materye bardzo dziękuję. Seweryna Lewicka, Skrzyszowice pow. Kocmyrzów. 5. Sz. Panie! Materiy otrzymałem. Jestem z niego zadowolony i bardzo dziękuję. W. Grzywacz (ppor.), Zamość, 8 p. p. Leg. 6. Sz. P. Bernstejn! Przesyłkę drugą otrzymałem, za którą dziękuję i z której jestem zadowolony. Koledzy jak zobaczyli chustki, proszą mnie, aym od Pana wypisał większą ilość. (Zamówienie na 42 chustki). Jerzy Honke, Toruń, kom. XII okręgu Policyi Państwowej. 7. W. Panie! Materye od W. Pana otrzymałem, za którą serdecznie dziękuję i z której jestem w zupełności zadowolony. Inżynier Tadeusz Słowiński, Tustanowice-Wolaoka p. Borysław. 8. W. Panie! Obstałowany towar na ubranie, wraz z rachunkiem otrzymałem, z którego jestem zadowolony. Pyzalski, st. zand. Komeinda kadry Szw. Zap. Zand. Wojsk. Nr X Przemysli. 9. Sz. Panie! Zmuszony jestem znów pióro do ręki chwycić i Panu za przesyłkę dziękować Józef Zyman, Bielsko, Cieszyn, Restauracja kolejowa. 10. W. P. M. Bernstejn! Przyniasta materye otrzymałem, z której jestem bardzo zadowolony. Jan Bizon, st. zand. Posterunek Zandarmeryi w Cieszynie, Śląsk Polski. 11. Sz. P.! Przesyłkę oraz rachunek otrzymałem. Z przesyłki jestem zupełnie zadowolony. Engeniesz Rokiicki, Koźnice z Radomska. 12. Sz. P.! Z pierwszej przesyłki jestem zupełnie zadowolony. Fr. Rewaj, Łachwa p. Luniniec (Polesie), kierown. szkoły powszechnej. 13. W. P.! Z nadesłanego materiału czynię się bardzo zadowolonym. Władysław Michałski, Toruń-Podgórze, Piaski, Główna Nr. 12. 14. W. P.! Niniejszem potwierdzam odbiór przesyłki, z której jestem rzeczywiscie zadowolony. Leonard Derle, Grudziądz, ul. Rządowa Nr 5, parter. 15. Sz. Panie! Materye na ubranie otrzymałem i jestem zadowolony, że otrzymałem dobrą materye, jakiej nie spodziewałem się. Eugeniusz Maniecki, Tarnobrzeg, Dworzec kolejowy. 8322